

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/1585 НА КОМИСИЯТА**от 25 ноември 2014 година****относно схема за помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [приведена в действие от Германия за подкрепа на електроенергия от възобновяеми източници и на енергоемки потребители]**

(нотифицирано под номер C(2014) 8786)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби ⁽¹⁾ и като взе предвид тези мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) Посредством жалба, получена през декември 2011 г., Комисията бе уведомена, че Германия е привела в действие държавна помощ в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители („ЕЕП“), като е определила горна граница на допълнителната такса за финансиране на подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници (*EEG-Umlage* или „допълнителна такса по EEG“).
- (2) С писмо от 18 декември 2013 г. Комисията уведоми Германия за решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора, във връзка с помощта („решение за откриване на процедурата“).
- (3) Решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽²⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си по отношение на помощта.
- (4) Комисията препрати получените мнения от заинтересованите страни на Германия, на която предостави възможност да отговори. Нейните коментари бяха получени с писма от 20 януари 2014 г. и 14 ноември 2014 г.
- (5) С писмо от 22 септември 2014 г. Германия се отказа от своето право съгласно член 342 от Договора във връзка с член 3 от Регламент (ЕИО) № 1/1958 ⁽³⁾ настоящото решение да бъде прието на немски език и се съгласи решението да бъде прието на английски език.

2. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПОМОЩТА**2.1. Закон EEG от 2012 г.**

- (6) Законът EEG от 2012 г. (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*) беше приет на 28 юли 2011 г. и влезе в сила на 1 януари 2012 г. ⁽⁴⁾ Той бе изменен в съществена степен със Закона EEG от 2014 г. ⁽⁵⁾ На 23 юли 2014 г. Комисията одобри новата схема за помощ, произтичаща от това съществено изменение ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 7.2.2014 г., стр. 73 и ОВ С 250, 1.8.2014 г., стр. 15.

⁽²⁾ Вж. бележка под линия 1.

⁽³⁾ Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ Серии I, том 1952—1958 г., стр. 59).

⁽⁴⁾ Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz — EEG), изменен с Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 1634, и с Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 1754.

⁽⁵⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 1066.

⁽⁶⁾ Дело за държавна помощ SA.38632 (2014/N) — Германия: EEG 2014 — Реформа на закона за енергията от възобновяеми източници (все още не публикувано в ОВ).

- (7) На първото ниво от системата, създадена със Закон EEG от 2012 г., мрежовите оператори (в повечето случаи операторите на разпределителни системи, наричани по-долу „ОПС“) са задължени да купуват електроенергия, произведена в тяхната мрежова зона от възобновяеми енергийни източници („електроенергия от ВЕИ“) и от рудничен газ („електроенергията от ВЕИ“ и електроенергията от рудничен газ се наричат заедно по-долу „електроенергия по EEG“). Покупните цени са определени със закон („преференциални тарифи“). Вместо да изискват заплащане на преференциалните тарифи, производителите на електроенергия от ВЕИ и на електроенергия от рудничен газ разполагат също с възможността да продават произведената от тях електроенергия направо на пазара („пряка продажба“). Когато изберат този вариант, те имат право да получат пазарна премия от мрежовия оператор. Размерът на тази пазарна премия също е определен със закон.
- (8) На второто ниво мрежовите оператори трябва да прехвърлят незабавно електроенергията по EEG на своите съответни оператори на преносни системи („ОПС“), които в Германия са четири на брой, и те на свой ред са задължени да компенсират мрежовите оператори за всички разходи, произтичащи от преференциалните тарифи и пазарните премии.
- (9) Със Закона EEG от 2012 г. се създава също механизъм за уравниване, съгласно който финансовата тежест в резултат на задължението за закупуване се разпределя между четирите ОПС, така че в крайна сметка всеки ОПС покрива разходите за количество електроенергия, което отговаря на средния дял електроенергия по EEG спрямо цялото количество електроенергия, доставена на крайните потребители във всяка област, обслужвани от конкретния ОПС през предходната календарна година (член 36 от Закона EEG от 2012 г.). Описаният механизъм представлява третото ниво.
- (10) ОПС са задължени да продават електроенергията по EEG на спотовия пазар. Те могат да извършват това самостоятелно или заедно. Ако цената, получена на спотовия пазар, не е достатъчна, за да покрие финансовата тежест, произтичаща от задълженията им за плащане спрямо мрежовите оператори, ОПС имат право по закон да изискват от доставчиците на електроенергия да платят част от тази тежест, пропорционална на съответното количество електроенергия, доставена от доставчиците на електроенергия на техните крайни потребители. Тази част трябва да бъде определена по такъв начин, че всеки доставчик на електроенергия да понася едни и същи разходи за киловатчас електроенергия, който е доставил на краен потребител. Тази допълнителна такса трябва да се заплаща чрез авансови месечни плащания. В Закона EEG от 2012 г. изрично се посочва, че тази такса, която ОПС събира от доставчиците на електроенергия, представлява допълнителна такса по EEG (вж. член 37, параграф 2 от Закона EEG от 2012 г.). Четирите ОПС са задължени да посочват всички плащания, които са получили в обща сметка по EEG, и да публикуват тази сметка (член 7 от *AusglMechV* (?)). Описаният механизъм представлява четвъртото ниво.
- (11) Четирите ОПС трябва съвместно да определят допълнителната такса по EEG за година $n+1$ през октомври (член 3, параграф 2 от *AusglMechV*). Методиката, която трябва да използват, и елементите, на които трябва да основат своите изчисления, са определени в *Ausgleichsmechanismusverordnung* (*AusglMechV*) и *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (*AusglMechAV*) (?). Тези правни текстове не оставят никаква свобода на преценка на ОПС. По-специално член 3 от *AusglMechV* гласи следното:

„Член 3 Допълнителна такса по EEG

- 1) Операторите на преносни системи изчисляват допълнителната такса по EEG в съответствие с член 37, параграф 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници [т.е. Закона за EEG от 2012 г.] по прозрачен начин като:
1. разликата между очакваните приходи, посочени в параграф 3, точки 1 и 3, за следващата календарна година и прогнозните разходи, посочени в параграф 4, за следващата календарна година, и
 2. разликата между действителните приходи, посочени в параграф 3, и действителните разходи, посочени в параграф 4, към момента на изчислението.
- 2) Допълнителната такса по EEG за следващата календарна година трябва да бъде публикувана преди 15 октомври всяка календарна година на уебсайта на оператора на преносна система в обобщен вид и трябва да бъде посочена в центове за киловатчас, доставян на потребителите; член 43, параграф 3 от Закона за енергията от възобновяеми източници се прилага по съответния начин.

(?) *Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 2101, изменен с член 2 от Gesetz vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 1754.*

(?) *Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung — AusglMechAV) vom 22. Februar 2010, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 134, изменен с Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 310.*

- 3) Приходите са:
1. Приходи от продажби за ден напред и в рамките на деня съгласно член 2
 2. Приходи от допълнителната такса по EEG
 - 2а. Приходи от плащания съгласно член 35, параграф 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници, при условие че балансирането съгласно член 35, параграф 3 от Закона за енергията от възобновяеми източници води до положителен баланс за оператора на преносна мрежа.
 3. Приходи от лихви, посочени в параграф 5.
 4. Приходи от плащането на балансиращата енергия за балансиращата група по EEG и
 5. Приходи съгласно член 35, параграф 4 или член 38 от Закона за енергията от възобновяеми източници и параграф 6
- 4) Разходите са:
1. Преференциални тарифи и компенсационни плащания съгласно член 16 или член 35, параграф 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници,
 - 1а. Плащания на премии съгласно членове 33ж и 33и или член 35, параграф 1а от Закона за енергията от възобновяеми източници,
 - 1б. Плащания съгласно член 35, параграф 1б от Закона за енергията от възобновяеми източници,
 2. Изплащания съгласно параграф 6,
 3. Приходи от лихви, посочени в параграф 5.
 4. Разходи, необходими за плащането на сделки в рамките на деня
 5. Разходи, необходими за плащането на балансирането на енергия за балансиращата група по EEG,
 6. Разходи, необходими за изготвяне на прогнози за ден напред и в рамките на деня
 7. Разходи, необходими за създаване и поддръжка на регистър на инсталациите, при условие че операторът на преносна система е длъжен да води такъв регистър въз основа на наредба, приета съгласно член 64д, номер 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници.
- 5) Разликите между приходите и разходите се облагат с лихва. Лихвеният процент за един календарен месец е 0,3 процентни пункта над средния месечен европейски междубанков лихвен процент, определен за едномесечен заем за най-надеждните банки в държавите, участващи в Европейския паричен съюз (EURIBOR), за срок от един месец.
- 6) Ако са налице права на плащане в резултат на несъответствия между месечните плащания съгласно член 37, параграф 2, изречение 3 от Закона за енергията от възобновяеми източници и окончателното плащане съгласно член 48, параграф 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници, те трябва да се компенсират до 30 септември на годината след подаването на електроенергия от ВЕИ.
- 7) Когато изготвят прогнози за приходите и разходите, както е посочено в параграф 1, точка 1, за изчисляване на допълнителната такса по EEG, операторите на преносни системи имат право да вземат предвид резерв за ликвидност. Съгласно посочено в параграф 1, точка 1 той не може да надхвърля 10 % от разликата“.
- (12) Следователно четирите ОПС определят съвместно допълнителната такса по EEG въз основа на прогнозните финансови нужди за заплащане на преференциални тарифи и премии, прогнозни приходи за продажбите на електроенергия от EEG на спотовия пазар и прогнозното потребление на електроенергия. В допълнение към това в изчислението трябва да се вземат предвид редица приходи и разходи, свързани с управлението на допълнителната такса по EEG. За 2012 г. допълнителната такса по EEG е била в размер на 3,592 ct/kWh. За 2013 г. тя е била 5,277 ct/kWh. За 2014 г. допълнителната такса възлиза на 6,240 ct/kWh.

- (13) Освен това от описаните в съображение (11) разпоредби следва, че допълнителната такса по EEG гарантира, че всички допълнителни разходи, които мрежовите оператори и ОПС понасят в резултат на своите правни задължения съгласно Закона EEG от 2012 г. съответно спрямо производителите на електроенергия по EEG и мрежовите оператори, се компенсират с допълнителната такса по EEG. Ако в дадена година приходите от допълнителната такса по EEG надхвърлят разходите, излишъкът се прехвърля за следващата година и допълнителната такса по EEG се намалява със съответната сума; в случай на недостиг допълнителната такса по EEG се увеличава със съответната сума. Тези корекции са автоматични и не изискват допълнителна намеса от законодателя или от изпълнителната власт.

2.2. Привилегия за зелена електроенергия

- (14) В съответствие с член 39 от Закона EEG от 2012 г. допълнителната такса по EEG се намалява за доставчици на електроенергия за дадена календарна година с 2 цента на киловатчас (ct/kWh), когато електроенергията по EEG, която доставят на всички свои крайни потребители, отговаря на определени условия (т.нар. *привилегия за зелена електроенергия*).
- (15) Намалението се предоставя, когато доставчикът е закупил електроенергия по EEG пряко от националните производители на електроенергия по EEG съгласно договорености за пряка продажба по смисъла на член 33б, номер 2 от Закона EEG от 2012 г. (т.е. договорености за пряка продажба, при които производителят на електроенергия по EEG не кандидатства за подкрепа съгласно Закона EEG от 2012 г.) и количеството на закупената електроенергия по EEG достига следните прагове:
- поне 50 % от електроенергията, която доставчикът доставя на всички свои крайни потребители, е електроенергия по EEG; и
 - поне 20 % от електроенергията е вятърна или слънчева електроенергия по смисъла на членове 29—33 от Закона EEG от 2012 г.
- (16) Намалението с 2 ct/kWh се прилага към целия енергиен портфейл. Това означава, че ако даден доставчик си набавя 50 % от продаваната от него електроенергия от конвенционални източници на енергия, а другата половина е електроенергия по EEG, закупена съгласно договореностите за пряка продажба, описани в съображение (15), на доставчика се плащат 4 ct/kWh. Това плащане може да бъде прехвърлено изцяло или отчасти върху производителите на електроенергия по EEG.
- (17) Във връзка с това Германия обясни, че доставчиците на електроенергия, които кандидатстват за привилегията, получават намалението от 2 ct/kWh върху целия портфейл само ако поне 50 % от него представлява електроенергия по EEG. С оглед да се избегне или сведе до минимум рискът целта от 50 % да не бъде достигната със съвсем малко (в който случай пълната допълнителна такса по EEG ще важи за целия портфейл), доставчиците на електроенергия закупват електроенергията по EEG с предпазен марж, т.е. като се надхвърлят изискваните 50 % и понякога се стига дори до 60 %. В такъв случай за изчисляване на предимството по отношение на разходите, което потенциално може да се прехвърли върху производителите на електроенергия по EEG, полученото за целия портфейл намаление на допълнителната такса по EEG, т.е. 2 ct/kWh, трябва да се раздели на по-голям дял електроенергия по EEG. При дял от 60 % например действителното предимство по отношение на разходите, което потенциално може да се прехвърли, би се равнявало не на 4 ct/kWh, а на едва 3,3 ct/kWh. Средно максималното предимство от *привилегията за зелена електроенергия* е било 3,8 ct/kWh през 2012 г., 3,2 ct/kWh през 2013 г. и 3,9 ct/kWh през 2014 г.
- (18) За да се определи и коригира степента на потенциалната дискриминация за предишни периоди съгласно членове 30 и 110 от Договора, Германия изчисли, че между 1 януари 2012 г. и 31 юли 2014 г., т.е. периодът на действие на Закона EEG от 2012 г., обемът на вносната електроенергия с гаранции за произход, съответстваща на тази от централи за електроенергия по EEG, които биха отговаряли на критериите за подкрепа съгласно Закона EEG от 2012 г., е възлизал на 1,3 TWh.

Година	2012 г.	2013 г.	2014 г.
Допустимо количество на вносната електроенергия по EEG, подкрепена с гаранции за произход (в GWh)	519	283	547

- (19) Германия заявява, че ако целият този внос се беше облагодетелствал от *привилегията за зелена електроенергия*, при ставка от приблизително 4 ct/kWh, пропуснатите приходи съгласно допълнителната такса по EEG от доставчици на електроенергия, които са закупили тази електроенергия, са щели да възлизат на приблизително 50 млн. EUR. Германия се ангажира да реинвестира тази сума в междусистемни връзки и европейски енергийни проекти.

2.3. Горна граница на допълнителната такса по EEG за енергоемки предприятия

- (20) Законът EEG от 2012 г. не налага задължение на доставчиците на електроенергия да прехвърлят допълнителната такса по EEG върху потребителите. При все това в Закона EEG от 2012 г. се определя начинът, по който доставчикът на електроенергия трябва да посочи допълнителната такса по EEG във фактурата за електроенергия, когато допълнителната такса по EEG се прехвърля върху потребителя. На практика всички доставчици на електроенергия прехвърлят допълнителната такса по EEG в пълния ѝ размер.
- (21) Член 40 от Закона EEG от 2012 г. ограничава размера на допълнителната такса, който доставчиците на електроенергия могат да прехвърлят върху ЕЕП: при поискване публичният орган *Bundesamt für Wirtschaft und Ausführungskontrolle* („BAFA“) издава административен акт, забраняващ на доставчика на електроенергия да прехвърли цялата допълнителна такса по EEG на краен потребител, когато крайният потребител е производствено предприятие с високо потребление на електроенергия⁽⁹⁾. Тази разпоредба се нарича „специалното правило за компенсация“ (*Besondere Ausgleichsregelung*, „BesAR“).
- (22) Член 40 от Закона EEG от 2012 г. гласи, че ограничението цели да намали разходите за електроенергия за въпросните предприятия с цел те да запазят своята международна конкурентоспособност, доколкото това е съвместимо с целите на Закона EEG от 2012 г. и ако наложеното ограничение е съвместимо с интересите на потребителите на електроенергия като цяло.
- (23) Съгласно член 41, параграф 1 от Закона EEG от 2012 г. ограничението на допълнителната такса по EEG подлежи на следните условия:
- а) електроенергията, която е била закупена от доставчик на електроенергия и използвана от самите предприятия, е била поне 1 GWh през предходната финансова година;
 - б) съотношението на разходите за електроенергия, които трябва да поеме предприятието, и неговата брутна добавена стойност е било поне 14 % през предходната финансова година;
 - в) допълнителната такса по EEG е била прехвърлена на предприятието през предходната финансова година;
 - г) предприятието е преминало през сертифициран енергиен одит (това условие не важи за предприятията, чието потребление на електроенергия е под 10 GWh).
- (24) Общото правило в член 41, параграф 3, точка 1 е, че по отношение на ЕЕП за допълнителната такса по EEG се прилага постепенно увеличаваша се горна граница както следва:
- а) потребление до 1 GWh: без горна граница — пълен размер на допълнителната такса по EEG;
 - б) потребление между 1 kWh и 10 kWh: 10 % от допълнителната такса по EEG;
 - в) потребление между 10 kWh и 100 kWh: 1 % от допълнителната такса по EEG;
 - г) потребление над 100 GWh: 0,05 цента/kWh.
- (25) Ако ЕЕП консумира над 100 GWh и ако разходите за електроенергия представляват над 20 % от брутната добавена стойност, различните прагове, описани в съображение (24), не се прилагат и допълнителната такса по EEG се ограничава на 0,05 цента/kWh за цялото потребление на електроенергия на ЕЕП (член 41, параграф 3, точка 2).
- (26) Решението на BAFA е обвързващо не само за доставчика на електроенергия, но и за ОПС. Това означава, че когато BAFA постанови, че ЕЕП трябва да заплаща намалена ставка на допълнителната такса по EEG на своя доставчик на електроенергия, задължението на въпросния доставчик да заплаща допълнителната такса по EEG на ОПС също се намалява по съответния начин. Това ще бъде взето предвид, когато ОПС определя допълнителната такса по EEG. Всички спорове по решенията на BAFA следва да се отнасят до административните съдилища, защото това решение представлява административен акт. Поради това тези решения също така подлежат на незабавно изпълнение.

2.4. План за приспособяване

- (27) С оглед да съгласува намаленията на допълнителната такса по EEG с разпоредбите в точки 196 и следващите от Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.⁽¹⁰⁾ („Насоките от 2014 г.“), Германия представи план за приспособяване.

⁽⁹⁾ Горната граница се прилага и спрямо железопътни предприятия. Самата горна граница не се проучва в рамките на настоящото решение. Комисията си запазва правото да оцени член 42 от Закона EEG от 2012 г. в рамките на отделна процедура.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 200, 28.6.2014 г., стр. 1.

- (28) За предприятия, които са се възползвали от BesAR, но са заплатили по-малко от дължимото съгласно правилата, определени в раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г. (по-специално критериите за допустимост в точки 185, 186 и 187 и критериите за пропорционалност в точки 188 и 189), коригираната допълнителна такса по EEG за 2013 г. не трябва да надхвърля 125 % от допълнителната такса, която предприятията реално са заплатили през тази година. Коригираната допълнителна такса, дължима за 2014 г., не трябва да надхвърля 150 % от същата базова стойност, т.е. реално платената допълнителна такса за 2013 г. С оглед да се ускори възстановяването и тъй като данните за потреблението за съответните години все още не са достъпни за всички предприятия, обхванати от възстановяването, като първа стъпка Германия ще използва данните за потреблението на електроенергия, представени в заявленията, за да изчисли първоначална сума за възстановяване, която се възстановява незабавно, за да се спазва изискването съгласно делото *Deggendorf* ⁽¹¹⁾. Като втора стъпка Германия ще използва данните за действителното потребление за съответните години, за да определи окончателните суми за възстановяване, и ще предприеме необходимите стъпки, за да гарантира възстановяване или плащане въз основа на тези окончателни суми.
- (29) Считано от 2015 г., механизмът за приспособяване се изменя. В съответствие с член 103, параграф 3 от Закон EEG от 2014 г. ⁽¹²⁾ BAFA ще ограничава допълнителната такса по EEG, дължима от ЕЕП в периода 2015—2018 г., по такъв начин, че допълнителната такса по EEG за година x не може да превишава двойния размер на допълнителната такса по EEG, изплатена за финансовата година, предхождаща годината на прилагане ($x - 2$). Поради това, макар че допълнителната такса по EEG ще се коригира нагоре всяка година, дължимата за 2015 г. допълнителна такса ще бъде ограничена до двойния размер на допълнителната такса за 2013 г., и същото ще важи и за допълнителните такси за следващите години до 2018 г.

2.5. Прозрачност, сметка по EEG и мониторинг от страна на държавата

- (30) На Федералната мрежова агенция (*Bundesnetzagentur*, „BNetzA“) са поверени известен брой задачи, свързани с контрол, надзор и правоприлагане.
- (31) Производителите на електроенергия по EEG, мрежовите оператори, ОПС и доставчиците на електроенергия са задължени да предоставят един на друг данните, необходими за правилното прилагане на системата по EEG. В Закона EEG от 2012 г. се определя подробно какъв вид информация трябва да се предава системно на други оператори и в кой момент от годината. Мрежовите оператори, ОПС и доставчиците на електроенергия могат да изискват одит на данните от счетоводител.
- (32) В Закона EEG от 2012 г. се определя орган за решаване на спорове, на когото Федералното министерство на околната среда, опазването на природата и ядрената безопасност е поверило задачата да изяснява въпроси и да решава спорове между производителите на електроенергия по EEG, мрежовите оператори, ОПС и доставчиците на електроенергия (*Clearingstelle*).
- (33) В допълнение към това съгласно Закона EEG от 2012 г. и наредбите за изпълнение (*AusglMechV* и *AusglMechAV*) мрежовите оператори и ОПС са задължени да публикуват определени данни на своите уебсайтове (количество закупена електроенергия от EEG и на каква цена). ОПС трябва да регистрират всички свои сделки, свързани със Закона EEG от 2012 г., отделно от останалите си дейности. Те са задължени да водят отделни финансови отчети за всички финансови потоци, свързани със Закона EEG от 2012 г., и трябва да бъде разкрита отделна банкова сметка, управлявана съвместно от четирите ОПС, за всички разходи и приходи, свързани със Закона EEG от 2012 г. (член 5 от *AusglMechAV*).
- (34) ОПС са задължени да публикуват на общ уебсайт, определен като „сметка по EEG“, месечни обобщени приходи в резултат от продажбите на електроенергия по EEG на спотовия пазар и допълнителната такса по EEG, както и обобщени разходи (компенсации за мрежови оператори и други разходи, свързани с управлението на системата). Освен това те са задължени да публикуват предварително прогнозната допълнителна такса по EEG за следващата година.
- (35) В Закона EEG от 2012 г. се определя задължение инсталациите да бъдат регистрирани от публичен орган. Регистрирането представлява условие за правото на получаване на преференциални тарифи. Регистърът все още не е създаден, но вече има отделно задължение инсталациите за слънчева енергия и инсталациите за течна биомаса да бъдат регистрирани, за да могат да се възползват от преференциални тарифи. BNetzA управлява регистъра на инсталациите за слънчева енергия, а *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* управлява регистъра на инсталациите за течна биомаса.
- (36) Мрежовите оператори и ОПС трябва да предават на BNetzA данните, които получават от операторите на инсталации (местонахождение на инсталацията, производствена мощност и др.), мрежовото ниво (разпределение или пренос), към което са свързани инсталациите, обобщени или индивидуални тарифи, които се заплащат на инсталациите, окончателните фактури, изпращани на доставчиците на електроенергия, и необходимите данни за проверка на точността на предоставените стойности. Доставчиците на електроенергия са задължени да съобщават

⁽¹¹⁾ Решение от 13 септември 2003 г. по дела *TWD Textilwerke Deggendorf/Комисия*, T-244/93 и T-486/93, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽¹²⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 1066.

на BNetzA количеството електроенергия, доставено на техните потребители, и окончателните отчети. BNetzA също така разполага с правомощия да извършва одит на собственици на инсталации за електроенергия по EEG с цел мониторинг дали мрежовите оператори и ОПС спазват своите задължения.

- (37) ОПС също така трябва да предават подробни данни на BNetzA във връзка с определянето на допълнителната такса по EEG. По-специално те трябва да предоставят данни, свързани с различните вписани приходи и разходи, които се използват за изчисляване на допълнителната такса по EEG — член 7, параграф 2 от AusglMechV.
- (38) Тези, които се възползват от намалена допълнителна такса по EEG, трябва при поискване да предоставят на Федералното министерство на околната среда, опазването на природата и ядрената безопасност цялата необходима информация, за да може то да прецени дали ще бъдат спазени целите съгласно член 40.
- (39) BNetzA носи отговорност да гарантира, че:
- ОПС продават на спотовия пазар електроенергията, за която се плащат преференциални тарифи в съответствие с приложимите правила (т.е. AusglMechV),
 - ОПС правилно изчисляват, определят и публикуват допълнителната такса по EEG,
 - ОПС правилно начисляват допълнителната такса по EEG на доставчиците на електроенергия,
 - преференциалните тарифи и премии правилно се начисляват от мрежовите оператори на ОПС,
 - допълнителната такса по EEG се намалява само за доставчици на електроенергия, които изпълняват условията на член 39.
- (40) Що се отнася до определянето на допълнителната такса по EEG, BNetzA има редица правомощия и задачи по правоприлагане, свързани с различните разходни и приходни елементи, които ОПС имат право да включват в изчисляването на допълнителната такса по EEG. Първо, BNetzA разполага с правомощието да определя съвместно с компетентните министри ⁽¹³⁾ правилата за определяне на елементите, които се считат за приходи или разходи за определяне на допълнителната такса по EEG, и приложимия лихвен процент. На тази основа BNetzA определи по-подробно в AusglMechAV кои видове разходи могат да се вземат предвид. Второ, на BNetzA следва да се предоставят всички съответни елементи и документи, свързани с изчисляването на допълнителната такса по EEG. Трето, BNetzA може да изисква допълнителна информация, включително отчетите (член 5, параграф 3 от AusglMechAV). Последно, ОПС са задължени да демонстрират точността и необходимостта на определени разходни елементи, преди да бъдат взети предвид за изчисляването на допълнителната такса по EEG (вж. например член 6, параграф 2 от AusglMechAV).
- (41) BNetzA разполага с правомощие да дава указания на ОПС и да изготвя стандартни формуляри за данните, които ОПС трябва да предоставят.
- (42) BNetzA също така разполага с правомощието да определя изисквания съвместно с Федералното министерство на околната среда, опазването на природата и ядрената безопасност, свързани с предлагането от ОПС на електроенергията по EEG на спотовия пазар и създаване на стимули за възможно най-доброто предлагане на електроенергията на пазара. Това бе извършено посредством AusglMechAV.
- (43) BNetzA разполага и с правомощия за правоприлагане. Тя може например да издава нареждания, когато ОПС не определят допълнителната такса по EEG в съответствие с правилата (вж. член 38, точка 5; член 61, параграф 1, точка 2). Освен това тя може да определя равнището на допълнителната такса по EEG. В член 6, параграф 3 от AusglMechAV се посочва, че разликата по отношение на допълнителната такса по EEG между събираните суми и равнището, разрешено от BNetzA в съответствие с подлежащо на изпълнение решение на BNetzA съгласно член 61, параграф 1, точки 3 и 4 от Закона EEG от 2012 г., също така представлява съответно приход или разход по смисъла на член 3, параграфи 3 и 4 от AusglMechV. Въпреки че Германия твърди обратното, има доказателства, че BNetzA може да постановява решения с изпълнителна сила за коригиране на равнището на допълнителната такса. Правното основание за това е член 61, параграфи 1 и 2 във връзка с членове 65 и следващите от *Energie-wirtschaftsgesetz* (EnWG) ⁽¹⁴⁾, които съдържат разпоредби, позволяващи на BNetzA да постановява решения със задължителна сила, които се прилагат към частни оператори. BNetzA може също така да налага санкции (вж. член 62, параграф 1 и параграф 2 от Закона EEG от 2012 г.).
- (44) Самата BNetzA подлежи на определени задължения за отчитане и трябва да съобщава определени данни на Федералното министерство на околната среда, опазването на природата и ядрената безопасност и Федералното министерство на икономиката и технологиите за статистически и свързани с оценката цели.

⁽¹³⁾ В съответствие с член 11 от AusglMechV може да приема наредби съвместно с Федералното министерство на околната среда, опазването на природата и ядрената безопасност (понастоящем Федералното министерство на околната среда, опазването на природата, строителната и ядрената безопасност) и Федералното министерство на икономиката и технологиите (понастоящем Федералното министерство по икономическите въпроси и енергетиката).

⁽¹⁴⁾ Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz — EnWG) vom, 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 1970, 3621, изменен с член 3, параграф 4 от Gesetz vom 4. Oktober 2013, Bundesgesetzblatt, част I, стр. 3746.

- (45) Федералната агенция по околна среда (*Umweltbundesamt*, „УБА“) поддържа регистър на гаранциите за произход съгласно член 15 от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁵⁾. В това отношение УБА е отговорна за издаването, прехвърлянето и анулирането на гаранциите за произход.

3. РЕШЕНИЕ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (46) На 18 декември 2013 г. Комисията реши да открие официалната процедура по разследване, тъй като счеете, че Законът EEG от 2012 г. представлява държавна помощ за производителите на електроенергия по EEG, доставчиците на електроенергия, които се възползват от *привилегиата за зелена електроенергия*, и ЕЕП, и изрази съмнения относно съвместимостта на тази помощ с вътрешния пазар.
- (47) Що се отнася до наличието на държавна помощ Комисията достигна до предварителното заключение, че Законът EEG от 2012 г. включва предоставяне на изборителни икономически предимства i) на производителите на електроенергия от ВЕИ и рудничен газ, по-специално чрез преференциалните тарифи, и ii) на енергоемките потребители чрез намаляване на техните допълнителни такси по EEG.
- (48) Комисията също така достигна до предварителното заключение, че тези предимства са били финансирани с държавни ресурси, по-специално предвид факта, че i) германският законодател изглежда е въвел специален налог, предназначен да финансира подкрепата за производството на електроенергия от EEG, т.е. допълнителната такса по EEG, ii) германската законодателна и изпълнителната власт са възложили на ОПС да управляват съвместно допълнителната такса в съответствие с правилата, определени от държавата в Закона EEG от 2012 г. и в наредбите за изпълнение, и iii) ОПС са подлежали на мониторинг във връзка с управлението на този ресурс.
- (49) Докато подкрепата за електроенергията по EEG бе счетена за съвместима с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от Договора, Комисията изрази съмнения дали намаленията на допълнителната такса по EEG могат да бъдат счетени за съвместими въз основа на Договора, и по-специално на член 107, параграф 3, букви б) и в) от Договора.
- (50) Накрая, Комисията изрази съмнения дали финансирането на подкрепата за електроенергията по EEG съгласно Закона EEG от 2012 г. отговаря на членове 30 и 110 от Договора, тъй като макар че допълнителната такса по EEG облагодетелства единствено производството на електроенергия по EEG в Германия, тя се начислява и върху потреблението на вносна електроенергия по EEG, чиито производители може би са щели да отговарят на критериите за подкрепа съгласно Закона EEG от 2012 г., ако бяха установени в Германия.

4. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

- (51) Заинтересованите страни представиха своите мнения относно решението за откриване на процедурата и прилагането на Насоките от 2014 г. към настоящото решение съгласно точка 248 от Насоките от 2014 г.
- (52) Повечето заинтересовани страни заявиха, че не следва да се счита, че Законът EEG от 2012 г. включва държавна помощ, нито на равнището на производителите на електроенергия по EEG, нито в полза на ЕЕП. Те бяха на мнение, че Германия просто е организираща система, основана на (последователни) плащания между частни оператори, в която тези оператори използват свои собствени финансови ресурси. По тяхно мнение частният характер, присъщ на системата, не се променя от факта, че тя произхожда от държавно законодателство (Закона EEG от 2012 г. и разпоредбите за неговото изпълнение) или от участието на BNetzA, Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft, UBA и BAFA, чиито функции са предполагаемо ограничени. Този анализ се основава най-вече на решенията на Съда по делата *PreussenElektra* ⁽¹⁶⁾ и *Doux Élevage* ⁽¹⁷⁾. Ако изобщо е налице някаква помощ, заинтересованите страни твърдят, че тя следва да бъде счетена за съществуваща помощ в контекста на решението на Комисията относно предишна схема на Германия, предмет на дело NN 27/2000 ⁽¹⁸⁾.
- (53) Освен това заинтересованите страни заявиха, че намаленията на допълнителната такса по EEG са съвместими с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, букви б) или в) от Договора. Според тези страни Законът EEG от 2012 г. преследва двойна цел: подкрепа за развитието на производството на електроенергия по EEG и запазване на промишлената основа в Германия и Съюза. Заинтересованите страни заявяват, че всяка евентуална помощ, включена в Закона EEG от 2012 г., представлява подходящо и пропорционално средство за постигане на тази двойна цел. Във всеки случай те заявяват, че Комисията следва да не прилага Насоките от 2014 г. в настоящия случай, защото това прилагане би било със задна дата. Освен това Комисията следва да не нарежда възстановяване поради нуждата да бъдат защитени оправданите правни очаквания на получателите, че помощта е била предоставена законно.

⁽¹⁵⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

⁽¹⁶⁾ Решение от 13 март 2001 г. по дело *PreussenElektra/Schleswig*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Решение от 30 май 2013 г. по дело *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ ОВ С 164, 10.7.2002 г., стр. 5.

- (54) За разлика от тях германското сдружение на потребителите на енергия (*Bund der Energieverbraucher*), което първоначално подаде жалба до Комисията във връзка с Закона EEG от 2012 г., заяви, че намаленията на допълнителната такса по EEG за енергоемките потребители всъщност представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора и че намаленията вредят на онези германски предприятия и потребители, които трябва да заплащат по-висока допълнителна такса по EEG, без да се възползват от подобни намаления. Освен това сдружението заяви, че намаленията не могат да бъдат сметнати за съвместими с член 107, параграф 3, буква в) от Договора. Тези аргументи бяха изгънати и от няколко други германски граждани.
- (55) Аргументите, представени от заинтересованите страни, са представени по-подробно в раздел 7.

5. МНЕНИЕ НА ГЕРМАНИЯ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА И МНЕНИЯТА НА ТРЕТИ СТРАНИ

- (56) Германия изтъква, че повечето от участниците в системата, създадена със Закона EEG от 2012 г., са частни лица, както вече беше случаят в делото *PreussenElektra*, и че тези участници не са част от публичната администрация. Единственото участие на държавата се състои в приемането на законодателството и стриктния контрол на неговото прилагане. Посочва се, че съответните публични органи, по-специално BNetzA и BAFA, стриктно спазват своите ограничени правомощия и не управляват никакви средства. Според Германия тези органи не разполагат със свобода на преценка. Освен това Германия посочва, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не се определя от държавата, а се основава на пазарен механизъм, тъй като зависи от приходите в резултат на продажби на електроенергия по EEG на спотовия пазар. На последно място Германия подчертава, че Законът EEG от 2012 г. не изисква от доставчиците да прехвърлят допълнителната такса върху потребителите, което означава, че прехвърлянето е предмет на политиката на ценообразуване, следвана от доставчиците на електроенергия. В допълнение към това нито един от операторите, участващи в системата, не разполага със специални правомощия, произтичащи от публичното законодателство; вместо това те трябва да се обръщат към гражданските съдилища във връзка с изпълнение на техните претенции за плащания едни към други.
- (57) Германия изтъкна следните правни аргументи, които са сходни с представените от заинтересованите страни, а именно
- липсата на избирателни икономически предимства на основание, че подкрепата за електроенергията от EEG отговаря на критериите от решението по делото *Altmark* ⁽¹⁹⁾ и че намаленията за енергоемките потребители представлява просто смекчаване на съществуващо неблагоприятно положение, в което е поставена индустрията в Германия;
 - липсата на държавни ресурси и държавен контрол поради несъвместимостта на правната и фактическа ситуация в Закона EEG от 2012 г. със ситуацията, проучени от Съда по делата *Essent* ⁽²⁰⁾ и *Vent de colère* ⁽²¹⁾;
 - фактът, че ако извършените съгласно Закона EEG от 2012 г. плащания въобще представляват държавна помощ, те трябва да бъдат сметнати за съществуваща помощ в контекста на решението на Комисията по дело за държавна помощ NN 27/2000;
 - съвместимостта на всяка предоставена помощ с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, букви б) и в);
 - липсата на нарушение на членове 30 и 110 от Договора поради факта, че вносната електроенергия по EEG не може да се съпоставя с произведената в държавата, по-специално с оглед на постановеното наскоро решение по делото *Ålands Vindkraft* ⁽²²⁾.
- (58) Аргументите на Германия са анализирани и оборват по-подробно в раздел 7.

6. АНГАЖИМЕНТИ, КОИТО ГЕРМАНИЯ ПРЕДЛАГА ДА ПОЕМЕ

- (59) Както се посочва в съображение (19) по-горе, Германия предложи да поеме следния ангажимент, свързан с реинвестирането на 50 млн. EUR в междусистемни връзки и европейски енергийни проекти:

„По отношение на EEG за 2012 г. може да се предвиди общо решение за *Grünstromprivileg* и проблема съгласно членове 30/110. Решението представлява реинвестиране в междусистемни връзки или сходни европейски енергийни проекти на изчисления размер на предполагаемата дискриминация. Реинвестирането може да бъде извършено паралелно с напредъка по съответния проект. Въз основа на стойностите, съобщени от Германия, реинвестирането следва да възлиза на 50 млн. EUR за периода януари 2012 г. — юли 2014 г. Трябва да се подчертае отново, че Германия предлага да поеме този ангажимент, като запазва своята правна позиция (липса на дискриминация).“

⁽¹⁹⁾ Решение от 24 юли 2003 г. по дело *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Решение от 1 юли 2014 г. по дело *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) В допълнение към това Германия предложи да поеме следния ангажимент относно плана за приспособяване, посочен в съображение (27) и следващите:

„Възстановяването [подлежащата на възстановяване сума] по отношение на дадено предприятие представлява разликата между съответните разходи по EEG, определени въз основа на Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. („Насоки от 2014 г.“), и разходите по EEG, определени въз основа на Закона EEG от 2012 г. В това отношение планът за приспособяване ограничава плащането, което трябва да бъде извършено въз основа на Насоките от 2014 г., до максимум 125 % (за 2013 г.) и максимум 150 % (за 2014 г.) от плащането, извършено за 2013 г. съгласно Закона EEG от 2012 г. Не се вземат предвид отрицателни суми за възстановяване.“

7. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

7.1. Наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора

- (61) Член 107, параграф 1 от Договора гласи: „Освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.“
- (62) Когато определя дали дадена мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, Комисията трябва да приложи следните критерии: мярката трябва да може да бъде приписана на държавата и да е финансирана с държавни ресурси, тя трябва да предоставя предимство на определени предприятия или някои сектори, което нарушава или заплашва да наруши конкуренцията и е в състояние да засегне търговията между държавите членки.

7.1.1. Наличие на изборително предимство, засягащо търговията и конкуренцията

- (63) В своето решение за откриване на процедурата Комисията заключи, че Законът EEG от 2012 г. включва два вида изборителни предимства, които засягат търговията и конкуренцията.
- (64) Първото предимство е дадено на производителите на електроенергия по EEG. Комисията констатира, че преференциалните тарифи и премията гарантират на производителите на EEG по-висока цена за електроенергията, която произвеждат, в сравнение с пазарната цена. Същото важи за пряката продажба на електроенергия по EEG, който води до право на намалена допълнителна такса по EEG съгласно член 39 от Закона EEG от 2012 г., тъй като тази разпоредба позволява на производителите на електроенергия по EEG да получат по-висока цена за своята електроенергия в сравнение с пазарната цена. Мярката е изборителна, защото от нея се възползват единствено производителите на електроенергия по EEG. Освен това пазарът на електроенергия вече е либерализиран и производителите на електроенергия развиват дейност в сектори, в които се осъществява търговия между държави членки (съображение 76 от решението за откриване на процедурата).
- (65) Второто предимство представлява намаление на допълнителната такса по EEG за определени ЕЕП съгласно BesAR. Комисията констатира, че ЕЕП в производствения сектор се възползват от предимство, тъй като е определена горна граница на размера на тяхната допълнителна такса по EEG. Членове 40—41 от Закона EEG от 2012 г. ги освобождават от тежест, която обичайно трябва да понесат. Всъщност тази горна граница не позволява на ОПС и доставчиците на електроенергия да възстановят допълнителните разходи за подкрепата на електроенергията по EEG от ЕЕП. Мярката също така се счита за изборителна, защото единствено ЕЕП от производствения сектор могат да се възползват от нея. Накрая, мярката е в състояние да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки, защото получателите са производители на енергоемки стоки (например производителите на черни и цветни метали, отраслите за производство на хартия, химическата промишленост, производителите на цимент), които са активни в сектори, в които се осъществява търговия между държавите членки (съображения 77—80 от решението за откриване на процедурата).
- (66) Германия е на мнение, че няма икономическо предимство нито на равнището на производителите на електроенергия по EEG, нито на равнището на ЕЕП, които се възползват от BesAR, поради изброените по-долу причини.
- а) Твърди се, че производителите на електроенергия по EEG не получават никакви икономически предимства в резултат на самата допълнителна такса по EEG и няма да получават такива дори ако таксата бъде счтена за държавен ресурс, тъй като преференциалните тарифи, по които им се плаща, са независими от допълнителната такса по EEG. Вместо това допълнителната такса по EEG просто компенсира загубите, понесени от ОПС. Освен това възнагражденията за производителите на електроенергия по EEG предполагаемо изпълняват критериите на решението по делото *Altmark* ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Решение от 24 юли 2003 г. по дело *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, точки 87—93. Критериите по делото *Altmark* бяха определени от Съда, за да се поясни при какви условия компенсация, предоставена от публичен орган за изпълнението на услуга от общ икономически интерес („УОИИ“), се класифицира като държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от Договора.

- б) Що се отнася до ЕЕП, Германия твърди, че BesAR не предоставя икономическо предимство, а вместо това компенсира неблагоприятно положение от гледна точка на конкуренцията, в което са поставени въпросните предприятия, в сравнение с техните конкуренти в други държави членки (чиито разходи за финансиране на ВЕИ са по-ниски) ⁽²⁴⁾ и трети страни (които като цяло не поемат съпоставима тежест).
- (67) Някои заинтересовани страни оспориха констатациите, че намаленият размер на допълнителната такса по EEG представлява икономическо предимство, което е в състояние да наруши конкуренцията. Вместо това се твърди, че мярката възстановява равнопоставените условия на конкуренция в Съюза, предвид факта, че разходите за електроенергия за промишлеността са по-високи в Германия от където и да било другаде. В допълнение към това някои заинтересовани страни отбелязват, че потребителите, които консумират повече от 10 GWh годишно, понасят финансови разходи, свързани със задължителни одити на енергийната ефективност.
- (68) Германия и заинтересованите страни също така възразиха срещу констатацията, че икономическите предимства са избирателни и че са в състояние да засегнат конкуренцията и търговията, по-специално защото по отношение на BesAR се твърди, че то се прилага за всички предприятия в производствения сектор и за предприятия от всякакъв размер. Някои заинтересовани страни заявяват, че намаленията не са избирателни, тъй като получателите не се намират в съпоставима ситуация с други предприятия, предвид факта, че основните критерии за допустимост са интензивността на електроенергията и потреблението на електроенергия и че от допълнителната такса по EEG са застрашени в много по-голяма степен енергоемките предприятията, отколкото останалите предприятия. Освен това те заявяват, че дори намалените допълнителни такси да са избирателни *prima facie*, това би се дължало на естеството и логиката на системата за подкрепа на електроенергията по EEG: подкрепата на електроенергията по EEG няма да може да се финансира без намаленията, тъй като ЕЕП ще се преместят извън Германия.
- (69) Аргументите, представени от Германия и заинтересованите страни, са неубедителни.

7.1.1.1. Равнопоставени условия за предприятия в различни държави членки

- (70) Първо, фактът, че дадено предприятие се компенсира за разходи или такси, които вече е понесло, по принцип не изключва наличието на икономическо предимство ⁽²⁵⁾. Наличието на предимство също така не се изключва само поради факта, че конкурентните предприятия в други държави членки са в по-благоприятно положение ⁽²⁶⁾, тъй като понятието за предимство се основава на анализ на финансовото положение на даденото предприятие в неговата собствена правна и фактическа рамка при наличието и липсата на конкретната мярка. Независимо от това, ако се изключат данъците и налозите, цените на електроенергията за промишлени потребители средно са по-ниски в Германия, отколкото в други държави членки.
- (71) Общият съд наскоро потвърди отново принципа, че наличието на предимство трябва да се оценява независимо от условията за конкуренция в други държави членки ⁽²⁷⁾. Общият съд постанови, че самото естество на преференциалната тарифа, т.е. констатацията, че на *Alcoa Trasformazioni* е била възстановявана разликата между тарифата за електроенергия, начислявана от ENEL, и тарифата, предвидена в декрета от 1995 г., е достатъчна, за да се обоснове твърдението, че въпросното предприятие не е понасяло всички разходи, които по принцип е трябвало да бъдат в тежест на неговия бюджет ⁽²⁸⁾. Общият съд също така заключи, че съществуването на предимство е видно от самото описание на механизма за разлики в цените, т.е. компенсаторен механизъм, имащ за цел дадено дружество да бъде освободено от плащането на част от разходите за електроенергия, необходима за производството на търгувани от него стоки на територията на Съюза ⁽²⁹⁾. Освен това Общият съд подчерта отново ⁽³⁰⁾ принципа, че държавната помощ трябва да бъде оценявана сама по себе си, а не от гледна точка на цели, свързани например с коригирането на несъвършения конкурентен характер на даден пазар.
- (72) По подобен начин намаленията на допълнителната такса по EEG, предоставяни съгласно BesAR, подобряват финансовото положение на получателите, като ги освобождават от поемането на разходи, които би трябвало да поемат при нормални условия. Всъщност, ако не съществуваша BesAR и решението на VAFA, те би трябвало да заплащат пълния размер на допълнителната такса по EEG подобно на всеки друг потребител на електроенергия. Германия подчерта необходимостта от намаленията, за да запази конкурентоспособността на получателите в сравнение с ЕЕП в други държави членки и в трети страни. По този начин Германия косвено признава, че за получателите се прилага икономически изгоден третиране.

⁽²⁴⁾ В подкрепа на този аргумент Германия цитира доклада на Съвета на европейските енергийни регулатори (CEER) от 25 юни 2013 г., озаглавен „Преглед на състоянието на схемите за подпомагане на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност в Европа“ („Status Review of Renewable and Energy Efficiency Support Schemes in Europe“) (и по-специално таблици на страници 18—20).

⁽²⁵⁾ Решение от 15 март 1994 г. по дело *Banco Exterior de España*, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, точка 13; решение от 19 септември 2000 г. по дело *Германия/Комисия*, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, точка 25; решение от 19 май 1999 г. по дело *Италия/Комисия*, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, точка 15; решение от 3 март 2005 г. по дело *Heiser*, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, точка 36; решение от 20 ноември 2003 г. по дело *GEMO SA*, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, точки 28—31 относно безплатното събиране и обезвреждане на отпадъци.

⁽²⁶⁾ Решение от 2 юли 1974 г. по дело *Италия/Комисия*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, точка 36. Вж. също така решението от 29 септември 2000 г. по дело *SETM/Комисия*, T-55/99, ECLI:EU:T:2000:223, точка 85.

⁽²⁷⁾ Решение от 16 октомври 2014 г. по дело *Alcoa Trasformazioni/Комисия*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, точки 82—85.

⁽²⁸⁾ Решение от 16 октомври 2014 г. по дело *Alcoa Trasformazioni/Комисия*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, точка 82.

⁽²⁹⁾ Решение от 16 октомври 2014 г. по дело *Alcoa Trasformazioni/Комисия*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, точка 84.

⁽³⁰⁾ Решение от 16 октомври 2014 г. по дело *Alcoa Trasformazioni/Комисия*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, точка 85.

7.1.1.2. Избирателност

- (73) Що се отнася до твърденията за липсата на избирателност на BesAR, трябва да се припомни, че „*нито големият брой на допустимите предприятия, нито разнообразието и разтерът на отраслите, чиито представители са тези предприятия, представляват достатъчни основания да се направи заключението, че инициатива на държавата представлява обща мярка на икономическата политика*“⁽³¹⁾, при условие че други сектори, например на услугите, са изключени от обхвата на получателите. Тук случаят е такъв, тъй като единствено производственият сектор се възползва от помощта (няма нужда Комисията да проучва други причини за избирателност). Поради това намаленията на допълнителната такса по EEG не се прилагат към предприятията, които са в съпоставима ситуация като тази на получателите. Освен това различните намаления на допълнителната такса по EEG в зависимост от потреблението водят до диференциране между предприятията в еднаква правна и фактическа ситуация, т.е. енергоемки потребители, и сами по себе си са избирателни.
- (74) Що се отнася до аргумента, че обхватът на BesAR и диференциацията са обосновани от естеството и общата схема на системата, следва да се припомни, че „*мярка, която предвижда изключения от прилагането на общата данъчна система, може да бъде обоснована, ако тази мярка произтича пряко от основните или ръководните принципи на посочената данъчна система. В това отношение трябва да се разграничават, от една страна, целите, поставени на конкретен данъчен режим и които са външни за него, и от друга страна, които са необходими за постигането на тези цели*“⁽³²⁾. При все това нито опазването на околната среда, нито запазването на конкурентоспособността на отрасъла не се класифицират като основни или ръководни принципи, вътрешноприсъщи на системата на допълнителната такса. Напротив, те представляват външни цели, поставени на тази система. Както и в предишни други дела⁽³³⁾, целта на опазването на околната среда в настоящия случай не може да промени констатацията, че намаленията на допълнителната такса по EEG представляват държавна помощ. Първо, запазването на конкурентоспособността дори не се посочва сред целите на закона в член 1 от Закона EEG от 2012 г. Напротив, в член 40, второ изречение всъщност се посочва, че запазването на конкурентоспособността подлежи на условието, че не се застрашават целите, определени в член 1 от Закона EEG от 2012 г.

7.1.1.3. Предимства в резултат на допълнителната такса по EEG; съдебна практика по делото Altmark

- (75) Що се отнася до твърдението на Германия, че допълнителната такса за ВЕИ сама по себе си не представлява предимство за производителите на електроенергия по EEG, Комисията е на мнение, че мерките за подкрепа подобряват финансовото положение на производителите на електроенергия по EEG отвъд това, което биха могли да спечелят, ако продаваха произведената от тях електроенергия на пазарната цена. Допълнителната такса по EEG служи за финансиране на тези мерки за подкрепа. В противовес на твърденията на Германия, фактът, че преференциалните тарифи могат или не могат да се повлияят от равнището на допълнителната такса по EEG, не е от значение за оценката дали тези тарифи представляват икономическо предимство.
- (76) Германия заяви, че подкрепата за производителите на електроенергия по EEG представлява подходяща компенсация за изпълнението на задължения за извършване на обществена услуга по смисъла на делото Altmark.
- (77) В делото Altmark Съдът на ЕС постанови, че държавна мярка не попада в обхвата на член 107, параграф 1 от Договора, когато тази мярка трябва да се възприема „*като компенсация за извършените доставки на услуги от предприятията получатели, за да изпълнят задължения за обществена услуга, по такъв начин, че в действителност тези предприятия не се възползват от финансово предимство и посочената напеса следователно няма за последица да ги постави в по-благоприятно конкурентно положение спрямо предприятията, които ги конкурират*“⁽³⁴⁾.
- (78) Това заключение обаче подлежи на четири условия⁽³⁵⁾:
- „Първо, предприятието получател трябва да бъде действително натоварено с изпълнението на задължения за извършване на обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени.“
 - „Второ, параметрите на базата за изчисляване на компенсацията трябва да са установени предварително по обективен и прозрачен начин, за да не се допусне предоставянето на икономическо предимство за предприятието получател, което да го постави в по-благоприятно положение спрямо предприятията конкуренти.“

⁽³¹⁾ Дело C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, точка 48.

⁽³²⁾ Съединени дела C-78/08 до C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, точка 69.

⁽³³⁾ Решение от 17 юни 1999 г. по дело *Белгия/Комисия*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, точки 38 и следващите; решение от 3 март 2005 г. по дело *Heiser*, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130; решение от 22 декември 2008 г. по дело *British Aggregates Association/Комисия*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, точки 86—92; решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, точки 43, 52 и следващите.

⁽³⁴⁾ Решение от 24 юли 2003 г. по дело *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, точка 87.

⁽³⁵⁾ Решение от 24 юли 2003 г. по дело *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, точки 89—93.

- в) „Трето, компенсацията не може да надхвърля необходимото за покриване изцяло или отчасти на разходите, направени при изпълнението на задълженията за обществена услуга, като се имат предвид свързаните с тях приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения.“
- г) „Четвърто, ако предприятието носител на задължения за обществени услуги не е определено, като специален случай, чрез процедура по възлагане на обществени поръчки, която създава условия за избор на кандидата, способен да предостави тези услуги при най-ниски разходи за съответната общност, нивото на компенсация трябва да бъде определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и осигурено с необходимите транспортни средства за изпълнение на необходимите изисквания на обществената услуга, би направило при изпълнение на тези задължения, като се отчитат съответните постъпления и една разумна печалба за изпълнение на задълженията.“
- (79) Германия твърди, че подкрепата за производителите на електроенергия от ВЕИ отговаря на първото условие поради наличието на цел от общ интерес, определена в член 3, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници. В допълнение към това според Германия член 3, параграф 2 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁶⁾ показва, че насърчаването на енергията от възобновяеми източници може да бъде предмет на задължения за обществени услуги, които се налагат на предприятията, работещи в електроенергийния сектор.
- (80) Германия счита, че е изпълнен и вторият критерий по делото *Altmark*. Според Германия параметрите за компенсиране на производителите на електроенергия по EEG са били определени предварително по обективен и прозрачен начин в Закона EEG от 2012 г.
- (81) Германия счита, че третият критерий е изпълнен, тъй като в решението си за откриване на процедурата Комисията е заключила, че производителите на електроенергия по EEG няма да бъдат свръхкомпенсирани.
- (82) На последно място Германия посочва, че равнището на подкрепа за производителите на електроенергия по EEG е било определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и осигурено с необходимите средства, би направило при изпълнение на своите задължения. В тази връзка Германия се позовава на заключението на Комисията в оценката на съвместимостта в решението за откриване на процедурата, че мерките за подкрепа на производителите на електроенергия по EEG имат стимулиращ ефект и са пропорционални. Тези два факта предполагаемо демонстрират, че получателите на преференциалните тарифи се управляват добре.
- (83) Комисията счита тези аргументи за неубедителни.
- (84) Съгласно първия критерий по делото *Altmark* на доставчика на обществената услуга трябва да бъде наложено задължение за обществена услуга.
- (85) Съгласно Закона EEG от 2012 г. производителите не са задължени да произвеждат, а реагират на икономически стимули, осигурени от Германия.
- (86) Поради това Комисията достига до заключението, че първият критерий по делото *Altmark* не е спазен.
- (87) Тъй като критериите по *Altmark* са кумулативни, Комисията няма нужда да проучва дали са спазени вторият, третият и четвъртият критерий и заключава, че не може да приеме аргументите на Германия, че преференциалните тарифи за производителите на електроенергия от ВЕИ представляват подходяща компенсация за изпълнението на задължения за извършване на обществена услуга по смисъла на делото *Altmark*.

7.1.1.4 Van der Kooy, Danske Busvognmænd и Hotel Cipriani

- (88) Що се отнася до намаленията на допълнителната такса по EEG съгласно BesAR, Германия и някои заинтересовани страни цитираха решението на Съда по делото *Van der Kooy* и решенията на Общия съд по делата *Danske Busvognmænd* и *Hotel Cipriani*, като заявяват, че намаленията не представляват икономическо предимство ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55.

⁽³⁷⁾ Решение от 2 февруари 1988 г. по съединени дела *Kwekerij Gebroeders van der Kooy и др.*, 67/85, 68/85 и 70/85, ECLI:EU:C:1988:38; решение от 16 март 2004 г. по дело *Danske Busvognmænd/Комисия*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76; решение от 28 ноември 2008 г. по съединени дела *Hotel Cipriani и др./Комисия*, T-254/00, T-270/00 и T-277/00, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) В делото *Van der Kooy* Съдът на ЕС постанови, че преференциална тарифа за природен газ, предоставена на предприятия за парниково градинарство, не представлява помощ, ако тази тарифа е „обективно обоснована от икономически съображения в контекста на съответния пазар, например необходимостта да се устоява на конкуренцията на същия пазар спрямо други източници на енергия с конкурентна цена“⁽³⁸⁾. При все това, за разлика от твърденията на Германия и други заинтересовани страни, разглежданият въпрос, който бе представен пред Съда, представлява конкуренция между различни горива на един и същи пазар и как продавачо такива горива дружество може да определя своите тарифи съгласно пазара, т.е. прилагането на принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика. Въпросът е бил дали предприятия за парниково производство биха преминали към въглища поради по-високите цени на природния газ и дали поради това преференциалните тарифи представляват рационално икономическо поведение от страна на газовото дружество. В разглеждания случай няма признаци, че Германия е действала като частен инвеститор и всъщност Германия никога не е твърдяла, че следва да се счита, че предоставените за ЕЕП намаления на допълнителната такса по EEG отговарят на принципа на частния инвеститор.
- (90) В допълнение към това *obiter dicta* в решенията на Общия съд по делата *Danske Busvognmænd*⁽³⁹⁾ и *Hotel Cipriani*⁽⁴⁰⁾ междувременно бяха отхвърлени от Съда на ЕС и в по-скорошни решения на Общия съд. В решението по делото *Comitato „Venezia vuole vivere“*⁽⁴¹⁾ Съдът ясно посочи, че дадена намеса не следва да се разглежда като предимство единствено когато се счита за компенсация, представляваща насрещна престация на осъществените от предприятията, на които е възложено извършването на услуга от общ икономически интерес, престации с оглед на изпълнение на задължения за обществени услуги, ако тези предприятия в действителност не извличат финансово предимство и ако тази намеса няма за резултат да постави тези предприятия в по-благоприятно конкурентно положение спрямо конкурентните предприятия⁽⁴²⁾. Съдът добави, че обстоятелството, че държава членка иска чрез едностранни мерки да доближи съществуващите в определен икономически сектор условия на конкуренция до тези в други държави членки, не означава, че тези мерки нямат характер на помощи⁽⁴³⁾. Освен това мерки, с които трябва да бъде компенсирано евентуалното неблагоприятно положение на предприятията, установени в определен регион на държава членка, могат да бъдат квалифицирани като избирателни предимства⁽⁴⁴⁾.
- (91) По подобен начин Общият съд постанови, че съдебната практика по делото *Danske Busvognmænd* не се прилага, когато държавата освобождава бюджета на дадено предприятие от такси, които обичайно се поемат. Общият съд изтъкна отново принципа, че обхватът на компенсацията, т.е. премахване на пречки за конкурентоспособността, не води до отпадане на естеството ѝ на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора⁽⁴⁵⁾.
- (92) В по-нататъшно решение Общият съд призна, че с целта да се компенсира неблагоприятното конкурентно положение на предприятията, преследвана с намаленията на определени вноски, няма как да отпадне характерът на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, който имат тези предимства. Поради това мярката, предназначена да компенсира структурен недостатък, неизбежно ще бъде квалифицирана като държавна помощ, освен ако не са изпълнени условията, определени в решението по делото *Altmark*⁽⁴⁶⁾.
- (93) Поради това аргументацията на Германия и някои заинтересовани страни не може да бъде приета.
- (94) Комисията заключава, че мярката включва избирателни предимства за производители на електроенергия по EEG, които има вероятност да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

7.1.2. Приписване на държавата

- (95) В своето решение за откриване на процедурата Комисията посочи, че предимствата могат да бъдат приписани на Германия, защото преференциалните тарифи и премиите, допълнителната такса по EEG и определянето на горна граница за тази допълнителна такса произтичат от държавно законодателство и наредби за изпълнение и защото ограничаването на допълнителната такса се определя едва след като ВАФА, т.е. публичен орган, провери дали правните условия са спазени.
- (96) Германия и трети страни оспориха приписването, като изтъкнаха твърдението, че държавата единствено е прилагала законодателство и че мрежовите оператори са действали по своя преценка.

⁽³⁸⁾ Решение от 2 февруари 1988 г. по съединени дела *Kwekerij Gebroeders van der Kooy* и др., 67/85, 68/85 и 70/85, ECLI:EU:C:1988:38, точка 30.

⁽³⁹⁾ Решение от 16 март 2004 г. по дело *Danske Busvognmænd/Комисия*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, точка 57.

⁽⁴⁰⁾ Решение от 28 ноември 2008 г. по съединени дела *Hotel Cipriani* и др./Комисия, T-254/00, T-270/00 и T-277/00, ECLI:EU:T:2008:537, точка 185.

⁽⁴¹⁾ Решение от 9 юни 2011 г. по дело *Comitato „Venezia vuole vivere“* и др./Комисия, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Решение от 9 юни 2011 г. по дело *Comitato „Venezia vuole vivere“* и др./Комисия, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368, точка 92.

⁽⁴³⁾ Решение от 9 юни 2011 г. по дело *Comitato „Venezia vuole vivere“* и др./Комисия, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368, точка 95.

⁽⁴⁴⁾ Решение от 9 юни 2011 г. по дело *Comitato „Venezia vuole vivere“* и др./Комисия, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368, точка 96.

⁽⁴⁵⁾ Решение от 16 юли 2014 г. по дело *Германия/Комисия*, T-295/12, ECLI:EU:T:2014:675, точка 144; решение от 16 юли 2014 г. по дело *Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Комисия*, T-309/12, ECLI:EU:T:2014:676, точка 261.

⁽⁴⁶⁾ Решение от 16 септември 2013 г. по дело *British Telecommunications* и др./Комисия, T-226/09, ECLI:EU:T:2013:466, точка 71.

- (97) Въпросът с приписването на държавата може да изисква внимателна оценка, при която се разглежда само поведението на публични предприятия. Няма съмнение обаче относно факта, че действията на държавната публична администрация и на законодателя винаги се приписват на държавата ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Наличието на държавни ресурси

- (98) Що се отнася до подкрепата за производителите на електроенергия по EEG, в решението за откриване на процедурата Комисията достигна до предварителното заключение, че съгласно Закона EEG от 2012 г. ОПС са били определени от държавата да администрират допълнителната такса по EEG и че приходите от допълнителната такса по EEG представляват държавен ресурс (съображение 138).
- (99) Държавата не само е определила на кого следва да се предоставя предимството, критериите за допустимост и равнището на подкрепа, но също така е осигурила финансовите ресурси, за да покрие разходите за подкрепата за електроенергията по EEG. За разлика от случая в делото *Doux Élevage* ⁽⁴⁸⁾, допълнителната такса по EEG е създадена и наложена от законодателната власт, т.е. държавната, и не представлява просто частна инициатива на ОПС, която държавата прави задължителна, за да избегне паразитизма. Държавата е определила целта и предназначението на допълнителната такса: тя служи за финансиране на политика за подкрепа, разработена от държавата, и не представлява действие по решение на ОПС. ОПС не са свободни да определят допълнителната такса по своя преценка и подлежат на стриктен мониторинг във връзка с начина, по който се изчислява, налага и управлява допълнителната такса. Начинът, по който продават електроенергията по EEG, също подлежи на мониторинг от държавата. Разпоредбите, които уреждат създаването на допълнителната такса по EEG, гарантират, че допълнителната такса осигурява достатъчно финансово покритие за заплащане за подкрепата за електроенергията по EEG, както и за разходите, произтичащи от управлението на системата. Тези разпоредби не позволяват да се събират допълнителни приходи отвъд покритието на тези разходи. ОПС нямат право да използват допълнителната такса по EEG, за да финансират друг вид дейност, и всички финансови потоци се водят в отделни сметки (съображение 137 от решението за откриване на процедурата).
- (100) В съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС в концепцията за държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора се включват както предимствата, които се предоставят пряко от държавата, така и тези, които се предоставят чрез посредничеството на публичен или частен орган, определен или създаден от държавата ⁽⁴⁹⁾. Поради това фактът, че предимството не се финансира пряко от държавния бюджет, сам по себе си не е достатъчен, за да се изключи възможността за наличие на държавни ресурси ⁽⁵⁰⁾. Освен това първоначално частното естество на ресурсите не пречи те да бъдат разглеждани като държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора ⁽⁵¹⁾. Фактът, че ресурсите в нито един момент не представляват собственост на държавата, също не пречи те да представляват държавни ресурси, ако се намират под контрола на държавата ⁽⁵²⁾ (вж. съображения 82, 83 и 84 от решението за откриване на процедурата).
- (101) Поради това Съдът на ЕС в няколко дела е постановил, че вноски, които се начисляват от частни оператори, могат да представляват държавна помощ поради факта, че специално е определен или създаден орган, който да администрира тези вноски в съответствие със законодателството на държавата ⁽⁵³⁾ (вж. съображения 85—89 от решението за откриване на процедурата). Всъщност, „понеже въпросните средства се набавят чрез задължителни вноски, наложени от държавното законодателство, и понеже, както се вижда от случая, тези средства се управляват и разпределят в съответствие с разпоредбите на това законодателство, те трябва да се разглеждат като държавни ресурси по смисъла на [член 107], дори ако са администрирани от институции, които не са публични органи.“ ⁽⁵⁴⁾
- (102) Поради това в решението за откриване на процедурата Комисията заключи, позовавайки се на заключенията на Общия съд ⁽⁵⁵⁾, че съответният критерий за оценка дали ресурсите са публични, независимо от първоначалния им произход, е свързан със степента на намеса на публичния орган при определянето на въпросните мерки и методите на финансиране им.
- (103) Макар че Съдът изключи наличието на държавни ресурси в делата *PreussenElektra* и *Doux Élevage*, това се дължи на специфичните обстоятелства в тези две дела. В делото *PreussenElektra* ⁽⁵⁶⁾ нямаше нито допълнителна такса или вноска, нито създаден или определен орган, който да администрира средствата, тъй като наложените на частните оператори задължения е трябвало да бъдат изпълнени с техни собствени средства. В делото *Doux Élevage*

⁽⁴⁷⁾ Вж. заключенията на генералния адвокат Wathelet, дело C-242/13, *Commerz Nederland*, ECLI:EU:C:2014:308, точки 75 и следващите.

⁽⁴⁸⁾ Решение от 30 май 2013 г. по дело *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Решение от 22 март 1977 г. по дело *Steinike & Weinlig/Германия*, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, точка 21.

⁽⁵⁰⁾ Решение от 30 май 2013 г. по дело *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, точка 35.

⁽⁵¹⁾ Решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, точки 16—20.

⁽⁵²⁾ Решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, точка 21.

⁽⁵³⁾ Решение от 22 март 1977 г. по дело *Steinike & Weinlig/Германия*, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, точка 21; решение от 2 юли 1974 г. по дело *Италия/Котисия*, 173/73, EU:C:1974:71, точка 35; решение от 11 ноември 1987 г. по дело *Франция/Котисия*, 259/85, ECLI:EU:C:1987:478, точка 23; решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, точка 66.

⁽⁵⁴⁾ Решение от 2 юли 1974 г. по дело *Италия/Котисия*, 173/73, EU:C:1974:71, точка 35.

⁽⁵⁵⁾ Решение от 27 септември 2012 г. по дело *Франция/Котисия*, T-139/09, ECLI:EU:T:2012:496, точки 63 и 64.

⁽⁵⁶⁾ Решение от 13 март 2001 г. по дело *PreussenElektra/Schleswig*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

действително е имало вноски, която държавата е направила задължителна, но частната организация е била свободна да използва приходите от тази вноска както сметне за добре. Поради това не е имало елемент на държавен контрол върху събираните средства.

- (104) Като приложи тези принципи към системата за подкрепа, установена със Закона EEG от 2012 г., Комисията достигна до следните предварителни заключения:
- (105) Чрез Закона EEG от 2012 г. държавата е въвела специален налог, допълнителната такса по EEG, и е определила неговата цел, а именно финансиране на разликата между разходите, които ОПС поемат при закупуване на електроенергия по EEG, и приходите, които генерират от продажбата на тази електроенергия. Методът на изчисление за определяне на равнището на допълнителната такса също е определен в Закона EEG от 2012 г., както и принципът, че недостигът и излишъкът се коригират през следващата година. Това гарантира, че ОПС не понасят загуби, но също така предполага, че те не могат да използват приходите от допълнителната такса за нищо друго освен за финансиране по EEG. Комисията заключи, че за разлика от делото *PreussenElektra*, държавата е осигурила на тези предприятия необходимите финансови ресурси, за да се финансира подкрепата за електроенергията по EEG (вж. съображения 97—103 от решението за откриване на процедурата).
- (106) Освен това Комисията заяви, че ОПС са били определени да администрират допълнителната такса. Те трябва да:
- закупуват електроенергия по EEG, произведена в тяхната област, или директно от производителя, когато той е свързан пряко към преносната линия, или от операторите на разпределителни системи (ОРС) на преференциални тарифи, или заплащат пазарната премия. В резултат на това електроенергията по EEG и финансовата тежест за предоставената подкрепа съгласно Закона EEG от 2012 г. се централизират на равнището на всеки от четирите ОПС;
 - прилагат *привилегията за зелена електроенергия* по отношение на доставчици, които желаят това и изпълняват съответните условия, определени в член 39, параграф 1 от Закона EEG от 2012 г.;
 - изравняват помежду си количеството електроенергия по EEG, така че всеки от тях да закупува еднакъв дял електроенергия по EEG;
 - продават електроенергията по EEG на спотовия пазар съгласно правилата, определени в Закона EEG от 2012 г. и разпоредбите за неговото изпълнение, което могат да правят съвместно;
 - изчисляват съвместно допълнителната такса по EEG, която трябва да бъде еднаква за всеки потребен kWh в Германия, като разликата между приходите от продажбата на електроенергия по EEG и разходите, свързани със закупуването на електроенергия по EEG;
 - публикуват съвместно допълнителната такса по EEG в специфичен формат на общ уебсайт;
 - публикуват и обобщена информация относно електроенергията по EEG;
 - съпоставят прогнозната допълнителна такса по EEG с действителния размер на таксата, както е трябвало да бъде за дадена година, и коригират допълнителната такса за следващата година;
 - публикуват прогнози за няколко години напред;
 - събират допълнителната такса по EEG от доставчиците на електроенергия;
 - (всеки от тях трябва да) завежда всички финансови потоци (разходи и приходи), свързани със Закона EEG от 2012 г., в отделни банков сметки.
- (107) На последно място Комисията заключи, че държавата извършва стриктен мониторинг на ОПС по отношение на администрирането на допълнителната такса (съображения 110—113 от решението за откриване на процедурата). Мониторингът се извършва от BNetzA, която също така разполага с необходимите правомощия за правоприлагане. BNetzA по-специално осъществява мониторинг върху начина, по който ОПС продават на спотовия пазар електроенергията по EEG, за която се плащат преференциални тарифи, дали ОПС правилно изчисляват, определят и публикуват допълнителната такса по EEG, дали ОПС правилно начисляват допълнителната такса по EEG на доставчиците на електроенергия, дали преференциалните тарифи и премии правилно се начисляват на ОПС и дали допълнителната такса по EEG се намалява само за доставчици на електроенергия, които изпълняват условията на член 39 от Закона EEG от 2012 г. BNetzA също така получава информация от ОПС относно подкрепата за електроенергия по EEG и относно таксуването на доставчиците. На последно място BNetzA може да налага санкции и да приема решения, включително решения за промяна на равнището на допълнителната такса по EEG. Комисията също така заключи, че BAFA, която е държавен орган, предоставя правото на ограничена допълнителна такса по EEG за ЕЕП след заявление от потенциалните получатели.

- (108) Германия оспорва наличието на държавни ресурси. Първо, тя заявява, че механизмът за подкрепа по EEG включва единствено частни предприятия, било то операторите на централи за електроенергия по EEG, мрежовите оператори, ОПС или доставчиците на електроенергия, като всяка от тези категории е предимно частна собственост, макар че държавните или публични органи си запазват собствеността върху важен брой от тези предприятия. Когато им се налагат задължения съгласно Закона EEG от 2012 г., не се прави разграничение въз основа на това дали предприятията са частни или публични. Дотолкова доколкото в процеса участват публични органи (BNetzA, BAFA, UBA), те предполагаемо не контролират нито събирането, нито използването на ресурсите, а са ограничени до ролята да следят за законността и функционирането на системата.
- (109) Второ, Германия подчертава, че равнището на допълнителната такса по EEG не се определя от Закона EEG от 2012 г., нито от публичен орган. Равнището на допълнителната такса по EEG се определя от функционирането на пазара, предвид факта, че ОПС първо продават електроенергията по EEG на пазара и след това определят оставащите разходи, които трябва да бъдат покрити от допълнителната такса по EEG.
- (110) Няколко заинтересовани страни изразиха съгласие с анализа на Германия, че Законът EEG от 2012 г. не представлява държавна помощ. По-специално те оспорват предварителните заключения на Комисията, че допълнителната такса по EEG се администрира от частни органи, определени от държавата. Те също така заявяват, че BNetzA не упражнява контрол върху приходите в резултат на допълнителната такса по EEG или равнището на самата допълнителна такса, а по-скоро просто осъществява мониторинг на законността, без да има влияние върху управлението на средствата. На последно място, макар че намаляването на допълнителната такса по EEG се основава на Закона EEG от 2012 г. и се осъществява от BAFA, това предполагаемо не може да промени частното естество на средствата, тъй като плащанията се извършват между частни предприятия и в нито един момент не напускат частния сектор, така че държавата не може да упражнява контрол върху тях. В допълнение към това се твърди, че прехвърлянето на допълнителната такса по EEG от ОПС върху доставчиците на електроенергия и впоследствие от доставчиците върху потребителите на електроенергия се оставя на преценката съответно на ОПС и доставчиците на електроенергия, което прави допълнителната такса елемент от политиката за ценообразуване на частните предприятия и по никакъв начин такса, наложена от държавата.
- (111) При все това тези аргументи не могат да променят предварителното заключение, направено в решението за откриване на процедурата.

7.1.3.1 Наличие на допълнителна такса, въведена от държавата

- (112) Що се отнася до аргумента на Германия, че допълнителната такса по EEG никога не постъпва във и не се разпределя чрез държавния бюджет, е достатъчно да се припомни, както вече бе направено в съображение (100), че фактът, че предимството не се финансира пряко от държавния бюджет, сам по себе си не е достатъчен, за да се изключи възможността за наличие на държавни ресурси, при условие че държавата е определила или установила орган за администриране на средствата.
- (113) Германия подчерта, че плащанията на допълнителната такса по EEG, които доставчиците на електроенергия трябва да извършват към ОПС, са с частен характер, тъй като ОПС нямат нито власт, нито правомощия, произтичащи от публичното право, да налагат своите претенции за компенсация по отношение на доставчиците. Вместо това като всяко друго частно предприятие те трябва да се обърнат към гражданските съдилища. При все това при този анализ не се взема предвид фактът, че въпросните плащания не се основават на свободно сключени договори между засегнатите страни, а на правни задължения (*gesetzliche Schuldverhältnisse*), които държавата е наложила върху тях. Поради това ОПС са задължени по закон да възстановяват допълнителната такса по EEG от доставчиците на електроенергия.
- (114) В това отношение установената съдебна практика⁽⁵⁷⁾ гласи, че субектите, определени да администрират помощта, могат да бъдат публични или частни органи. Поради това самият факт, че ОПС са частни оператори, не може да изключи възможността за наличие на държавни ресурси. Освен това Съдът постанови, че „разграничението между предоставените от държавата помощи и помощите, предоставени чрез държавни ресурси, има за цел да включи в понятието за помощ не само пряко предоставените от държавата помощи, но и тези, които се предоставят от публични или частни институции, посочени или създадени от държавата“⁽⁵⁸⁾. В делото *Sloman Neptun*⁽⁵⁹⁾ Съдът на ЕС постанови, че има наличие на държавни ресурси, когато разглежданата система цели чрез нейния обект и обща структура да създаде предимство, което би представлявало допълнителна тежест за държавата или за частните органи, определени или установени от държавата⁽⁶⁰⁾. Поради това не е достатъчно предимството да намалява ресурсите, на които има право частен орган, за да има наличие на държавни ресурси. Намалената допълнителна такса по EEG, която следва да се заплаща от ЕЕП, оказва точно такъв ефект, като намалява сумите, които доставчиците на електроенергия събират от ЕЕП.

⁽⁵⁷⁾ Решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, точка 70; решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, точка 20.

⁽⁵⁸⁾ Решение от 17 март 1993 г. по дело *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97, точка 19.

⁽⁵⁹⁾ Решение от 17 март 1993 г. по дело *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Решение от 17 март 1993 г. по дело *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97, точка 21.

- (115) Фактът, че доставчиците на електроенергия не са задължени да прехвърлят допълнителната такса по EEG върху потребителите на електроенергия, не води до заключение, че събираните приходи са частни, при условие че самите доставчици на електроенергия са обхванати от задължение, произтичащо от Закона EEG от 2012 г., да заплащат допълнителната такса на ОПС. Трябва да се подчертае отново, че това задължение не се основава на договор, който операторите могат да сключат по своя воля, а представлява правно задължение (*gesetzliches Schuldverhältnis*), произтичащо пряко от законодателството на държавата. Освен това, както се посочва в съображение (100), първоначално частното естество на средствата не пречи те да бъдат разглеждани като държавни средства. За разлика от делото *PreussenElektra*, където частни оператори е трябвало да използват свои собствени ресурси, за да заплащат покупната цена на даден продукт, ОПС са били определени колективно да администрират допълнителна такса, която доставчиците на електроенергия са задължени да заплащат, без да получават равностойна замяна за това.
- (116) Според Германия някои национални съдилища са проучили допълнителната такса по EEG и събраните чрез нея пари и са заключили, че държавата няма контрол върху тях. В едно дело, на което Германия се позовава ⁽⁶¹⁾, националният съд е отбелязал, че чрез създаването на самоподдържаща се система за преследване на цел на публичната политика, Германия е трябвало да възложи в известна степен финансирането на подкрепата за ВЕИ на частни оператори. Поради тази причина националният съд е заключил, че допълнителната такса по EEG не представлява специална вноска (*Sonderabgabe*) по смисъла на германското конституционно право, тъй като приходите от допълнителната такса по EEG не се разпределя към държавния бюджет и публичните органи не разполагат със средствата, дори непряко. Поради това Комисията отбелязва, че заключението на националният съд е ограничено до прилагането на националното конституционно право, и по-специално тълкуването на правната концепция за „специална вноска“. Националният съд не е проучил въпроса дали Закона EEG от 2012 г. включва държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Макар че може да има някои сходства между теста, използван от националният съд за целите на германското конституционно право, и оценката, която Комисията трябва да извърши съгласно член 107, параграф 1 от Договора, от съдебната практика на Съда на ЕС следва, че не е нужно ресурсите да постъпват в държавния бюджет или да стават държавна собственост, за да бъдат счестени за държавни ресурси. Предвид факта, че може да има наличие на държавни ресурси и когато е бил създаден или определен публичен или частен орган, който да ги администрира, концепцията за държавните ресурси е по-широкообхватна от теста, използван от националният съд съгласно германското конституционно право ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2 Определяне на ОПС да администрират допълнителната такса

- (117) Германия оспорва заключението на Комисията, че ОПС са били определени колективно да администрират държавни ресурси. Според Германия ОПС не са били натоварени с изпълнението на задача от държавата. Вместо това различните оператори, обхванати от Закона EEG от 2012 г., подобно на всички оператори в рамките на икономиката, просто уреждат частни претенции помежду си, които произтичат от правата им по закон.
- (118) Комисията обаче счита, че Законът EEG от 2012 г. ясно натоварва ОПС с редица задължения и задачи за мониторинг във връзка със системата по EEG и ги превръща в централното звено от функционирането на системата (вж. съображения 106). Всеки от четирите германски ОПС централизира в своята област цялата електроенергия по EEG и всички разходи, произтичащи от придобиването на електроенергия по EEG и заплащането на пазарни премии, както и разходите в резултат на администрирането на допълнителната такса по EEG. Те също така централизират приходите от допълнителната такса по EEG в своите области. Поради това е ясно, че ОПС не просто уреждат частни претенции помежду си, а изпълняват своите правни задължения съгласно Закона EEG от 2012 г.

7.1.3.3 Мониторинг от държавата, и по-специално от BNetzA

- (119) Германия и заинтересованите страни също така заявиха, че правомощията на публичните органи, и по-специално BNetzA и BAFA, са твърде ограничени, за да им предоставят значима степен на контрол върху допълнителната такса по EEG. BNetzA и BAFA единствено осъществяват надзор на законността на действията на засегнатите частни оператори и при необходимост налагат административни санкции (BNetzA) или определят правото на ЕЕП да се възползват от намалена допълнителна такса (BAFA). Те не могат да повлияят на финансовите потоци и не решават относно равнището на допълнителната такса по EEG. Според Германия фактът, че в Закона EEG от 2012 г. се определя методът за изчисляване на допълнителната такса и изискванията за прозрачност, както и осъществявания надзор от BNetzA, целят единствено да предотвратят неправомерното облагодетелстване на някой от частните оператори във връзка с веригата от плащания. Изпълнението на такова решение обаче трябва да стане от самите частни оператори чрез завеждане на дело пред гражданските съдилища.
- (120) За разлика от твърденията на Германия и заинтересованите страни, BAFA издава административно решение, когато определя правото да се ползва ограничена допълнителна такса по EEG за ЕЕП след подадено заявление от

⁽⁶¹⁾ Oberlandesgericht Hamm, решение от 14 май 2013 г., реф. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Вж. решение от 22 март 1977 г. по дело *Steinike & Weinlig/Германия*, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, точка 21.

потенциалните получатели. Това решение може да бъде обжалвано единствено пред германските административни съдилища, а не пред гражданските съдилища, и има непосредствено действие. Освен това BNetzA разполага с важни правомощия за правоприменение съгласно EnWG, които може да използва за санкциониране на всички оператори, участващи в системата, и да наложи спазване на Закона EEG от 2012 г.

- (121) Освен това Съдът на ЕС наскоро потвърди в делото *Elcogás*, че има наличие на държавни ресурси дори когато държавен орган, на който е било поверено разпределението на събраните суми, не разполага със свобода на преценка в това отношение ⁽⁶³⁾.
- (122) По-специално, за разлика от посоченото от Комисията в съображение 134 от решението за откриване на процедурата, Германия и заинтересованите страни заявяват, че BNetzA не може да определя равнището на допълнителната такса по EEG. При все това, както вече бе посочено в съображение (43), член 6, параграф 3 от *AusglMechAV* показва, че BNetzA може да приема решения с изпълнителна сила, с които да коригира равнището на допълнителната такса. Освен това степента, в която BNetzA упражнява своите правомощия, не е от значение, а фактът, че разполага с тях. BNetzA може просто да не е считала за необходимо да взема решения с изпълнителна сила.

7.1.3.4 Финансиране на държавния контрол като цяло

- (123) Германия и няколко заинтересовани страни отправиха критики към Комисията за това, че предполагаемо неправомерно разглежда отделните стъпки и отношения в системата по EEG като едно цяло и така заключава, че системата е под държавен контрол. Те твърдят, че ако Комисията проучи стъпките поотделно и насочи вниманието си към само един набор от отношения в конкретен момент (доставчик на електроенергия по EEG — ОРС/ОПС; ОПС — BNetzA; ОПС — доставчик; доставчик — потребител), Комисията ще трябва да заключи, че няма наличие на държавен контрол. Предполагаемо ролята на BAFA е ограничена до оценка на допустимостта и BAFA не разполага с възможност да упражнява свобода на преценка по този въпрос.
- (124) Напротив, именно Германия и заинтересованите страни грешат, като разглеждат от твърде фрагментирана гледна точка системата за финансиране, създадена със Закона EEG от 2012 г. В делото *Voitugies* Съдът постанови: „Тъй като обаче има различни форми на държавна намеса и тъй като мерките, чрез които тя се извършва, трябва да се преценяват в зависимост от техните последици, не може да се изключи възможността [...] няколко последователни мерки да се разгледат като една-единствена за целите на прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС.“ ⁽⁶⁴⁾ По-нататък Съдът постанови, че „такъв може да е по-конкретен случаят, когато последователните мерки на държавна намеса са така тясно свързани предвид хронологията на приелането им, целта им и положението на предприятието към момента на приелането им, че е невъзможно да бъдат отделени една от друга“ ⁽⁶⁵⁾. Именно такава е ситуацията със системата по EEG. Законът EEG от 2012 г. и правомощията и действията на BNetzA, BAFA, UBA и Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung са толкова тясно свързани и взаимозависими, че могат да се разглеждат единствено като неразделно цяло.
- (125) Германия също така заявява, че Комисията неправилно е заключила от начина на управление на излишъците и дефицитите по сметката по EEG, че е наличие държавен контрол. Първо, Германия отбелязва, че няма връзка между сметката по EEG и държавния бюджет: държавата не компенсира дефицит по сметката по EEG, нито пък — какъвто е случаят по делото *Essent* — излишъкът се разпределя към държавния бюджет. Всъщност дефицитите и излишъците определят равнището на допълнителната такса по EEG за следващата година. Поради това те се уравниават между участващите частни оператори. Държавата няма думата по този въпрос.
- (126) Комисията обаче счита, че държавният контрол върху ресурсите не означава, че те трябва да представляват потоци от и към държавния бюджет ⁽⁶⁶⁾, включващи съответните средства. За да упражнява държавата контрол върху ресурсите, е достатъчно да регулира изцяло събитията, които следва да настъпят в случай на дефицит или излишък по сметката по EEG. Ключовият елемент е, че държавата е създавала система, съгласно която понесените от мрежовите оператори разходи се компенсират изцяло от допълнителната такса по EEG и доставчиците на електроенергия са оправомощени да прехвърлят допълнителната такса върху потребителите.
- (127) Германия също така изтъква, че регулирането и надзорът на потоците от частни средства сами по себе си не могат да представляват държавна помощ. Германия сравнява системата, създадена със Закона EEG от 2012 г., с други области на икономическо регулиране, например защитата на потребителите в банковата сфера, задължението на водачите на автомобили да сключват автомобилни застраховки или регулирането на цените на далекосъобщенията и в здравеопазването. Германия твърди, че регулирането на частна икономическа дейност само по себе си не

⁽⁶³⁾ Дело *Elcogás*, C-275/13, ECLI:EU:C:2014:2314, точка 29.

⁽⁶⁴⁾ Решение от 19 март 2013 г. по дело *Voitugies* и др./Комисия, C-399/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, точка 103.

⁽⁶⁵⁾ Решение от 19 март 2013 г. по дело *Voitugies* и др./Комисия, C-399/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, точка 104.

⁽⁶⁶⁾ Решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, точка 19; дело *Elcogás*, C-275/13, ECLI:EU:C:2014:2314, точка 24.

предполага държавен контрол. Според Германия BNetzA единствено гарантира защитата на потребителите. При все това съществува значителна разлика между тези области, в които държавата просто осигурява рамка за защита на потребителите, и разглежданата ситуация. В настоящия случай държавата е приела отделен законодателен акт — Законът EEG от 2012 г., чиято основна цел не е защита на потребителите. В настоящия случай държавата гарантира постоянен паричен поток през сектора, за да се обслужват политическите цели на това законодателство. Освен това съгласно установената съдебна практика ⁽⁶⁷⁾ фондове, финансирани от въведени от законодателството на държава членка задължителни вноски, които се управляват и разпределят в съответствие с това законодателство, трябва да се считат за ресурси на държавата по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, дори да са управлявани от различни от публичния орган субекти. Поради това Законът EEG от 2012 г. не може да се сравнява с държавни мерки, на които държавата не влияе или за които не осигурява финансиране.

- (128) Според Германия ситуацията е съпоставима с тази в делото *Doux Élevage*. В делото *Doux Élevage* Съдът постанови, че приходите, събрани от тези вноски, не се разпределят чрез държавния бюджет, че държавата не се отказва от приходи, че средствата запазват своя частноправен характер на всеки от етапите и случаите на неплащане следва да се отнасят до гражданските съдилища ⁽⁶⁸⁾. Освен това вноските не са „неизменно под контрола на държавата“ и не са „на разположение на държавните органи“ ⁽⁶⁹⁾ и всъщност публичните органи нямат право да упражняват контрол върху вноските „освен за редовност и законосъобразност“ ⁽⁷⁰⁾. Въпреки твърденията на Германия разглежданият случай не е съпоставим с делото *Doux Élevage*. Разликата се състои във факта, че в делото *Doux Élevage* „съответната междубраншова организация взема решение за използването на тези ресурси, които са изцяло отредени за определените от самата нея цели“ ⁽⁷¹⁾. В разглеждания случай целта на допълнителната такса по EEG е определена от държавата и изпълнението се контролира изцяло от държавата. Освен това, докато в делото *Doux Élevage* френските органи са се ограничили до това да направят една предварително съществуваща доброволна вноска задължителна за всички оператори в съответните сектори, в разглеждания случай държавата е създавала целия механизъм на изчисляване и уравниване на разходите между частните оператори.
- (129) При оценката на държавния контрол Германия заявява, че Комисията използва думите „държава/държавен“ по двусмислен начин. Както се вижда от делото *Doux Élevage*, „държава/държавен“ следва да обхващат най-вече изпълнителната власт, т.е. правителството и административните агенции, но не и общоприложимото законодателство, прието от парламента. Фактът, че държавата е приела законодателен акт във връзка с *AusglMechV*, сам по себе си не представлява държавен контрол.
- (130) При все това критерият „държава/държавен“ следва да се разбира в широк смисъл. Първо, Съдът многократно е постановявал, че концепцията за държава естествено обхваща и законодателя ⁽⁷²⁾. Освен това, както се посочва в съображение (124), държавният контрол се упражнява чрез поредица от регулаторни и контролни мерки, които не следва да се оценяват самостоятелно. В разглеждания случай съответното законодателство е дотолкова подробно, че системата гарантира държавен контрол, без да е необходима допълнителна намеса на държавните органи. В допълнение към това BNetzA разполага със значителни правомощия да влияе на процеса.
- (131) За разлика от това Германия твърди, че Законът EEG от 2012 г. се различава съществено от ситуацията в делото *Essent*. В това дело равнището на таксата е било определено със закон независимо от разходите, които е трябвало да покрие. Освен това излишъкът над 400 млн. NLG се е прехвърлял към държавния бюджет. За разлика от това равнището на допълнителната такса по EEG се определя от ОПС въз основа на продажбите на спотовия пазар и държавата няма никаква възможност да влияе на това. Освен това излишъкът по сметката по EEG се запазва в системата, тъй като оказва въздействие върху равнището на допълнителната такса за следващата година.
- (132) Както се посочва в съображение (126), държавният контрол върху ресурсите не означава, че трябва да има потоци от и към държавния бюджет ⁽⁷³⁾, които включват съответните ресурси. Освен това в разглеждания случай равнището на допълнителната такса по EEG се изчислява в съответствие с регулаторни разпоредби, като се взема предвид пазарната цена, получена от ОПС. Както се обяснява в съображение 13 от решението за откриване на процедурата, начинът, по който ОПС изчисляват допълнителната такса по EEG, след като узнаят получената на спотовия пазар цена, е напълно регулиран и определен в Закона EEG от 2012 г.

⁽⁶⁷⁾ Решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, точка 25; решение от 2 юли 1974 г. по дело *Италия/Комисия*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, точка 35.

⁽⁶⁸⁾ Решение от 30 май 2013 г. по дело *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, точка 32.

⁽⁶⁹⁾ Решение от 30 май 2013 г. по дело *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, точка 36.

⁽⁷⁰⁾ Решение от 30 май 2013 г. по дело *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, точка 38.

⁽⁷¹⁾ Вж. бележка под линия 69.

⁽⁷²⁾ Решение от 8 септември 2011 г. по дело *Комисия/Нидерландия*, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, точки 102—113.

⁽⁷³⁾ Решение от 19 декември 2013 г. по дело *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, точка 19; дело *Elcogás*, C-275/13, ECLI:EU:C:2014:2314, точка 24.

- (133) Освен това Германия заявява, че докато в делото *Essent* администрирането на таксата е било поверено на един конкретен орган, Законът EEG от 2012 г. всъщност налага задължение на неопределен брой частни оператори, т.е. мрежовите оператори, ОПС и доставчиците на електроенергия, и тези задължения са определени в по-общ план. Това не представлява поверяване на задача и не може да се счита, че толкова голям брой частни оператори са определени от държавата да администрират таксата. Както се посочва в съображение (118), ОПС, а не другите оператори, са субектите, определени да администрират допълнителната такса по EEG. Освен това изглежда няма никакво правно основание, което забранява на държава членка да поверява администрирането на държавни ресурси на повече от един субект.
- (134) Германия и заинтересованите страни също така подчертават предполагаемите разлики между Закона EEG от 2012 г. и постановеното наскоро решение по делото *Vent de colère* ⁽⁷⁴⁾: във Франция съответната вноска е била събирана от потребителите посредством управляван от държавата фонд, докато в Германия частните ОПС събират допълнителната такса по EEG от частни доставчици, които след това могат да я прехвърлят върху потребителите. Равнището на вноската във Франция се определя с министърски указ, докато в Германия се изчислява от ОПС въз основа на действителните им разходи. В случай на дефицит във Франция държавата се намесва, докато в Германия дефицитът се поема от ОПС, докато бъде компенсиран с увеличение на допълнителната такса за следващата година.
- (135) Със своите твърдения, че има наличие на държавни ресурси само ако изпълнителната власт на държавата разполага със средствата, Германия тълкува погрешно съдебната практика. Както се обяснява в съображение (130), концепцията за държавата не се ограничава до изпълнителната власт, а обхваща и законодателя, нито пък се изисква държавата да разполага със средствата все едно са част от нейния собствен бюджет. Както се посочва в съображения (114), няма значение дали субектът, който администрира държавните ресурси, е частен или публичен. Освен това ОПС изчисляват допълнителната такса въз основа на разходите си по начин, който е определен в Закона EEG от 2012 г., и фактът, че държавата е въвела пазарен механизъм в системата, не засяга наличието на държавни ресурси. Държавата също така определя какво трябва да се направи в случай на дефицит. На практика самата държава не плаща дефицита, но регулира и контролира начина, по който той се покрива, което в крайна сметка също се извършва чрез допълнителната такса по EEG.
- (136) В допълнение към това Германия твърди, че в случая по делото *Vent de colère* се изисква дискреционно правомощие на държавата за разпореждане с финансовите ресурси във всеки един момент, докато в Закона EEG от 2012 г. държавата, която просто е приела законодателен акт, не разполага с такова дискреционно правомощие. Според Германия Комисията не прави достатъчно разграничение между реалните средства за изпълнителен контрол и обикновената законодателна дейност. Държавният контрол предполага, че държавата разполага с дискреционно правомощие за разпореждане с финансовите ресурси. Съдът потвърждава това заключение в решението по делото *Vent de colère*, точка 21.
- (137) Според Германия липсата на държавен контрол се доказва и от факта, че държавата не може да определя равнището на допълнителната такса по EEG. Всъщност с оглед на факта, че равнището на допълнителната такса зависи от приходите, които ОПС генерират от продажбите на електроенергия от EEG на спотовия пазар, това равнище се определя изцяло от пазара. Комисията признава, че държавата невинаги определя точното равнище на допълнителната такса по EEG, но тя определя начина, по който следва да се изчислява таксата, като се взема предвид продажната цена на електроенергията. Освен това държавата може да въвежда пазарни механизми в системата за финансиране, без да се отказва от контрола върху финансирането. В това отношение Комисията не вижда разлика между публична такса, определена от държавните органи, и правно задължение, наложено от държавата чрез законодателството. И в двата случая държавата организира прехвърляне на финансови ресурси чрез законодателството и установява за какви цели могат да се използват тези финансови ресурси.
- (138) Поради това Комисията поддържа своята оценка, че подкрепата за производителите на електроенергия от ВЕИ и за производството на електроенергия от рудничен газ чрез преференциални тарифи се финансира с държавни ресурси.

7.1.4. Ефект на нарушаване на конкуренцията и търговията

- (139) На последно място предимствата за производителите на електроенергия от EEG и за ЕЕП изглежда са в състояние да нарушат конкуренцията и да засегнат търговията, тъй като получателите извършват дейност в сектори, в които пазарите са либерализирани и в които се осъществява търговия между държавите членки.

7.1.5. Заключение относно наличието на държавна помощ

- (140) Поради това Комисията заключава, че Законът EEG от 2012 г. включва държавна помощ по смисъла на член 107 от Договора както в полза на производителите на електроенергия от ВЕИ, така и — чрез BesAR — в полза на ЕЕП.

⁽⁷⁴⁾ Вж. бележка под линия 21.

7.2. Съществуваща помощ/нова помощ и законност на помощта

- (141) В своето решение за откриване на процедурата Комисията заяви, че по отношение на германския закон за енергията от възобновяеми източници, който е влязъл в сила на 1 април 2000 г. („Закон EEG от 2000 г.“), т.е. предходния закон преди Закона EEG от 2012 г., заключението на Комисията е било, че не включва държавна помощ (Решение на Комисията по дело NN 27/2000) ⁽⁷³⁾. При все това Комисията счете, че промените, въведени със Закона EEG от 2012 г., са били значителни и че помощи, предоставени въз основа на Закон EEG от 2012 г., представляват нова помощ, която не е обхваната от предишното решение на Комисията (съображение 150 от решението за откриване на процедурата).
- (142) Германия и няколко заинтересовани страни оспорват това твърдение.
- (143) Германия и заинтересованите страни твърдят, че последователните промени между първоначалната версия на Закона EEG от 2000 г. и Закона EEG от 2012 г. не са изменили значително схемата за помощ, така че Законът EEG от 2012 г. включва съществуваща помощ.
- (144) Независимо от това Германия се съгласява, че има две разлики между Закона EEG от 2012 г. и Закона EEG от 2000 г.:
- налице е промяна в механизма за уравниване: първоначалният физически поток от електроенергия по EEG към доставчиците е заменен от задължението на ОПС сами да продават електроенергията по EEG на спотовия пазар. Срещу заплащането на допълнителната такса по EEG за дадено количество електроенергия доставчиците на електроенергия могат да обозначат въпросното количество като електроенергия по EEG. Според Германия това означава, че доставчиците на електроенергия получават характеристиката „възобновяемост“ за електроенергията, а оттам и способността да покажат на потребителите до каква степен са заплатили допълнителната такса (вж. член 53, параграф 1 и член 54, параграф 1 от Закона EEG от 2012 г.).
 - BesAR не съществува в Закона EEG от 2000 г.
- (145) Отделно от тези две разлики, според Германия описаният в съображения (7), (8) и (9) механизъм е идентичен с предвидения в Закона EEG от 2000 г. По-специално тя изтъква, че основната характеристика, а именно че доставчиците на електроенергия компенсират допълнителните разходи на ОПС за закупуване на електроенергия по EEG, като използват своите собствени финансови ресурси, вече е била заложена в Закона EEG от 2000 г.
- (146) Комисията поддържа своето заключение, че държавната помощ, предоставена със Закона EEG от 2012 г., представлява нова помощ, защото Законът EEG от 2012 г. съдържа значителни изменения в сравнение със Закона EEG от 2000 г.
- (147) В действителност промените, които Германия признава, а именно промяната в механизма за уравниване и въвеждането на BesAR, представляват значителни изменения.

7.2.1 Промяна в механизма за уравниване

- (148) Като предварителна забележка Комисията изтъква, че макар през 2002 г. да е счела, че Законът EEG от 2000 г. не включва прехвърляне на държавни ресурси, тази оценка е била направена скоро след постановяването на решението по делото *PreussenElektra*. При все това последващите решения на Съда поясниха и дори ограничиха решението по делото *PreussenElektra*: въз основа на решенията по делата *Essent*, *Vent de colère* и *Elcogás* изглежда, че още съгласно първоначалния механизъм за уравниване ОПС са били натоварени от държавата с администрирането на схема за помощ, която е била финансирана чрез допълнителна такса, събирана от доставчиците на електроенергия.
- (149) Ключовият елемент е, че механизмът за уравниване е бил изменен в значителна степен. Той вече не представлява верига от задължения за физическо закупуване на електроенергия (мрежовите оператори от производителите на електроенергия по EEG; ОПС от мрежовите оператори; доставчиците на електроенергия от ОПС). Понастоящем физическото прехвърляне е прекъснато на равнището на ОПС, които трябва да предлагат електроенергията по EEG на пазара. Това предлагане на пазара е било отделено от механизма за уравниване. Последният механизъм касае единствено финансовото разпределение на разходите между отделните оператори. Държавата е натоварила ОПС с отговорността да централизират и изчисляват тези разходи, както и да ги събират от доставчиците на електроенергия.
- (150) Освен това в Закона EEG от 2000 г. не се посочва дали потребителите на електроенергия трябва да бъдат задължени да покриват разходите за производството на електроенергията по EEG. Това решение е било оставено на компетентния регулаторен орган, който по онова време все още е разполагал с правомощието да регулира цените на електроенергията за крайните потребители. В закона EEG от 2012 г. на доставчиците изрично се позволява да прехвърлят разходи върху своите потребители и *de facto* всички ги прехвърлят.

⁽⁷³⁾ ОВ С 164, 10.7.2002 г., стр. 5.

- (151) В допълнение към това на BNetzA, която не е изпълнявала никаква роля съгласно Закона EEG от 2000 г., са дадени правомощия да осъществява мониторинг върху тези финансови потоци и да налага спазване на Закона EEG от 2000 г., по-специално за целите на защитата на потребителите. BAFA, която също не е изпълнявала никаква роля съгласно Закона EEG от 2000 г., взема решения дали да разреши намаление на допълнителната такса по EEG за определени предприятия въз основа на критериите, определени в Закона EEG от 2012 г.

7.2.2. *Besondere Ausgleichsregelung (BesAR)*

- (152) Логичното заключение от включването на потребителите на електроенергия в поделенията на тежестта е намаляването на допълнителната такса за енергоемките предприятия. Съгласно Закона EEG от 2012 г. BAFA, която не е изпълнявала по-специална роля съгласно Закона EEG от 2000 г., е отговорна за сертифицирането посредством административни решения дали ЕЕП изпълняват условията на BesAR. Някои заинтересовани страни заявиха, че фактът, че някои потребители на електроенергия се възползват от ограничена допълнителна такса, сам по себе си не може да засегне частното естество на финансовите ресурси, които предоставят. Комисията обаче счита, че съществуването на BesAR представлява допълнително доказателство за факта, че Законът EEG от 2012 г. вече не се основава на задължения за закупуване, включващи частни ресурси, а всеобхватна система за разпределяне на разходите, организирана от държавата и подлежаща на мониторинг от държавни органи.
- (153) В заключение, многобройните разлики между Закона EEG от 2000 г. и Закона EEG от 2012 г. са обобщени в таблицата по-долу. Те демонстрират, че Законът EEG от 2012 г. представлява една напълно нова система.

Характеристика	Закон EEG от 2000 г.	Закон EEG от 2012 г.
Прехвърляне на допълнителната такса	Последователни задължения за операторите да закупуват електроенергията по EEG.	Прехвърлянето на разходите е отделено от прехвърлянето на електроенергията по EEG.
Механизъм за уравниване на трето равнище	Уравняването на разходите е свързано със закупуването на електроенергия по EEG.	Уравняването на разходите е резултат от продажбите на електроенергията по EEG на спотовия пазар.
Крайните потребители трябва да поемат разходите, но някои се възползват от намаление.	Не е предвидено.	BesAR: ЕЕП могат да поискат намаление на своята допълнителна такса.
Роля на BNetzA	Без роля.	Надзор и правоприлагане във връзка с определянето на допълнителната такса.
Роля на BAFA	Без роля.	Разрешава намаление на допълнителната такса.
Равнище на допълнителната такса	0,2 ct/kWh (2000 г.)	6,24 ct/kWh (2014 г.)
Преференциални тарифи за електроенергията по EEG	Под 1 млрд. EUR (2000 г.).	Над 20 млрд. EUR (2013 г.).

- (154) Предвид факта, че Законът EEG от 2012 г. се прилага само към намаленията на допълнителната такса по EEG, предоставени за 2013 и 2014 г., единствено намалението през тези две години представлява държавна помощ ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Съвместимост с вътрешния пазар

- (155) В решението за откриване на процедурата Комисията заключи, че държавната помощ за производителите на електроенергия по EEG може да бъде счетена за съвместима с вътрешния пазар. Тя обаче изрази съмнения дали предоставянето на тази помощ може да бъде оценено независимо от механизма за финансирането ѝ, т.е. допълнителната такса по EEG. Освен това Комисията достигна до предварителното заключение, че допълнителната такса по EEG нарушава членове 30 или 110 от Договора.

⁽⁷⁶⁾ Законът EEG от 2012 г. влезе в сила на 1 януари 2012 г., така че първите намаления, за които са могли да кандидатстват ЕЕП съгласно този закон, са били предоставени през 2013 г. Предоставените намаления по отношение на 2012 г. са били основани на различен закон, предшествал Закона EEG от 2012 г., и поради това не се проучват в настоящата процедура.

- (156) В решението за откриване на процедурата Комисията също така изрази съмнения дали BesAR може да бъде сметено за съвместимо с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3 от Договора.

7.3.1. Правно основание и обхват на оценката на съвместимостта на BesAR

- (157) Оценката на съвместимостта обхваща единствено новата помощ, предоставена въз основа на Закона EEG от 2012 г. Правното основание за намалените плащания на допълнителната такса по EEG, предоставени през 2012 г., представлява административният акт, издаден от BAFA в края на 2011 г. Поради това те са обхванати от член 1, буква б), точка ii) от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета (⁷⁷).
- (158) Това решение не обхваща намалените плащания на допълнителната такса по EEG за железопътни предприятия. Комисията си запазва правото да оцени член 42 от Закона EEG от 2012 г. в отделна процедура.
- (159) Комисията оцени съвместимостта BesAR с вътрешния пазар въз основа на раздели 3.7.2 и 3.7.3 от Насоките от 2014 г.
- (160) Комисията прилага Насоките от 2014 г. от 1 юли 2014 г. насам. Тези насоки включват материалноправните норми за оценка на намаления на финансирането на подкрепа за енергия от възобновяеми източници, включително намаления, предоставени преди 1 юли 2014 г. (точка 248). Поради това разглежданата държавна помощ трябва да бъде оценена въз основа на Насоките от 2014 г.
- (161) В съответствие със съдебната практика в специфичната област на държавните помощи Комисията е обвързана от насоките и известията, които публикува, дотолкова доколкото те не се отклоняват от правилата в Договора и се приемат от държавите членки (⁷⁸). Германия прие Насоките от 2014 г. на 31 юли 2014 г. Нито една от страните не е посочвала, че насоките се отклоняват от правилата в Договора.
- (162) Заинтересованите страни обаче оспорира законосъобразността на точка 248. Те считат, че прилагането на Насоките от 2014 г. към помощи, предоставени преди 1 юли 2014 г., противоречи на няколко общи принципа от правото на Съюза, а именно на принципа на правна сигурност и принципа за неприлагане с обратно действие на утежняващи мерки (⁷⁹), както и на принципа, че държавните помощи следва да се оценяват въз основа на правилата, които са били приложими към момента на въвеждане на схемата за помощ.
- (163) Заинтересованите страни обаче грешат в преценката си, че точка 248, параграф 2 представлява прилагане с обратно действие. Съгласно съдебната практика в правото на Съюза се прави разграничение между незабавното прилагане на ново правило към бъдещите последици от текуща ситуация (⁸⁰) и прилагането с обратно действие на новото правило към ситуация, която е настъпила преди влизането му в сила (наричана също така „съществуваща ситуация“) (⁸¹). В допълнение към това съгласно установената съдебна практика на съдилищата на Съюза операторите не могат да имат оправдани правни очаквания, преди институциите да са приели акт за приключване на административна процедура, който да е станал окончателен (⁸²).
- (164) Както постанови Съдът, неправомерната държавна помощ представлява текуща ситуация. Съгласно правилата, които уреждат прилагането на правото във времето, незабавното прилагане на нови правила към съвместимостта на неправомерна помощ не представляват прилагане с обратно действие на тези нови правила (⁸³).

(⁷⁷) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от договора за функционирането на Европейския съюз, ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

(⁷⁸) Решение от 11 септември 2008 г. по съединени дела *Германия и дружи/Kronofrance*, C-75/05 и C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, точка 61, с последващи позовавания.

(⁷⁹) Заинтересованите страни се позоваха на следната съдебна практика: решение от 1 април 1993 г. по дело *Diversint*, C-260/91, ECLI:EU:C:1993:136, точка 9; решение от 10 юли 1984 г. по дело *Regina/Kirk*, C-63/83, ECLI:EU:C:1984:255, точки 21 и следващите; решение от 4 юли 1973 г. по дело *Westzucker*, C-1/73, ECLI:EU:C:1973:78, точка 5; решение от 1 юли 2004 г. по дело *Gerken*, C-295/02, ECLI:EU:C:2004:400, точки 47 и следващите; решение от 11 март 2008 г. по дело *Jager*, C-420/06, ECLI:EU:C:2008:152, точки 59 и следващите; решение от 28 юни 2005 г. по дело *Dansk Rørindustri и др./Комисия*, C-189/02 P, ECLI:EU:C:2005:408, точка 217.

(⁸⁰) Решение от 11 декември 2008 г. по дело *Комисия/Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, ECLI:EU:C:2008:709, точка 43; решение от 18 ноември 2004 г. по дело *Ferrière Nord/Комисия*, T-176/01, ECLI:EU:T:2004:336, точка 139.

(⁸¹) Решение от 14 април 1970 г. по дело *Bundesknappschaft v Brock*, 68/69, ECLI:EU:C:1970:24, точка 6; решение от 4 юли 1973 г. по дело *Westzucker GmbH/Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker*, 1/73, ECLI:EU:C:1973:78, точка 5; решение от 5 декември 1973 г. по дело *SOPAD/FORMA и др.*, 143/73, ECLI:EU:C:1973:145, точка 8; решение от 15 февруари 1978 г. по дело *Vauche*, 96/77, ECLI:EU:C:1978:26, точка 48; решение от 25 октомври 1978 г. по дело *Koninklijke Scholten-Honig NV и др./Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, 125/77, ECLI:EU:C:1978:187, точка 37; решение от 5 февруари 1981 г. по дело *P/Комисия*, 40/79, ECLI:EU:C:1981:32, точка 12; решение от 10 юли 1986 г. по дело *Licata/ESC*, 270/84, ECLI:EU:C:1986:304, точка 31; решение от 29 юни 1999 г. по дело *Butterfly Music/CEDEM*, C-60/98, ECLI:EU:C:1999:333, точка 24; решение от 11 декември 2008 г. по дело *Комисия/Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, ECLI:EU:C:2008:709, точка 53; решение от 19 ноември 2008 г. по дело *Гърция/Комисия*, T-404/05, ECLI:EU:T:2008:510, точка 77.

(⁸²) Решение от 14 януари 1997 г. по дело *Испания/Комисия*, C-169/95, ECLI:EU:C:1997:10, точки 51—54; решение от 5 август 2003 г. по съединени дела *P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Комисия*, T-116/01 и T-118/01, ECLI:EU:T:2003:217, точка 205.

(⁸³) Решение от 9 юни 2011 г. по съединени дела *Diputación Foral de Vizcaya и дружи/Комисия*, C-465/09 P—C-470/09 P, ECLI:EU:C:2011:372, точки 125, 128.

- (165) Поради тези причини Комисията е длъжна да оцени BesAR въз основа на Насоките от 2014 г. Тя няма право да се отклонява от тези насоки в своята оценка. Тъй като решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник* преди 1 юли 2014 г., Комисията покани Германия и заинтересованите страни да представят своите мнения относно прилагането на Насоките от 2014 г. към разглеждания случай.

7.3.1.1. Мнения на Германия и трети страни

- (166) Няколко заинтересовани страни заявиха, че Насоките от 2014 г. не следва да се прилагат към ограничените допълнителни такси по EEG, а вместо това Комисията следва да извърши оценка на съвместимостта въз основа на член 107, параграф 3, букви б) или в) от Договора.
- (167) Първо, тези страни твърдят, че намаленията на допълнителната такса по EEG могат да бъдат сметени за съвместими с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква б) от Договора, тъй като насърчават изпълнението на важен проект от общ европейски интерес (насърчаването да се използва енергия от възобновяеми източници, както се изисква от Директива 2009/28/ЕО) или, ако това не е така, тъй като са предназначени за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на Германия (заплахата от закриване на промишлени отрасли в резултат на разходите за ВЕИ).
- (168) Заинтересованите страни също така заявиха, че намаленията могат да бъдат сметени за съвместими въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от Договора въз основа на факта, че имат за цел насърчаване на развитието на енергията от възобновяеми източници, като същевременно се предотвратява изместването на въглеродни емисии и се запазват промишлена база в Съюза. В това отношение засегнатите заинтересовани страни твърдят, че BesAR е подходящият инструмент за съгласуване на различните аспекти на тази многостранна цел. Те също така заявяват, че този инструмент е пропорционален, тъй като получателите на BesAR продължават да допринасят за финансирането. Освен това те твърдят, че мярката е пропорционална поради факта, че данъците за електроенергия и допълнителната такса по EEG по същество са сходни (и в двата случая става въпрос за такса върху потреблението на електроенергия) и че минималната данъчна ставка върху електроенергията, потребена от предприятията, определена от Съюза и посочена в таблица В от приложение I към Директива 2003/96/ЕО на Съвета⁽⁸⁴⁾, е 0,05 ct/kWh, т.е. същата като минималната допълнителна такса по EEG. На последно място тези заинтересовани страни твърдят, че Законът EEG от 2012 г. не нарушава конкуренцията или търговията, тъй като не компенсират напълно нарушението, причинено на първо място от по-високата допълнителна такса по EEG, която германските предприятия е трябвало да заплащат, в сравнение с равностойни данъци или налози за предприятията в други държави членки.
- (169) По отношение на прилагането на член 107, параграф 3, букви б) и в) Германия използва подобни аргументи в своя отговор на решението на Комисията за откриване на процедурата.
- (170) Второ, заинтересованите страни заявяват, че Комисията не може да проучи намаленията отделно съгласно правно основание за съвместимост, различно от използваното за проучването на подкрепата за електроенергията по EEG. Вместо това Комисията е следвало да оцени (и одобри) намаленията, които са част от финансирането, заедно с подкрепата за енергия от възобновяеми източници в решението за откриване на процедурата. Това се обяснява с позоваване на съдебната практика на Съда, съгласно която Комисията трябва да вземе предвид метода на финансиране на помощта в случаите, когато методът представлява неразделна част от мярката⁽⁸⁵⁾.
- (171) Трето, дори ако все пак трябва да се прилагат Насоките от 2014 г., заинтересованите страни твърдят, че с оглед на точки 248 и 250 от Насоките от 2014 г. тези насоки могат да се прилагат с обратно действие само към неправомерна помощ, но не и към съществуваща помощ. При все това дори ако ограничените допълнителни такси по EEG все пак бъдат сметени за държавна помощ (което се оспорва), те трябва да бъдат сметени за съществуваща помощ поради тяхното мълчаливо одобрение от Комисията по дело NN 27/2000⁽⁸⁶⁾.
- (172) Четвърто, заинтересованите страни твърдят, че Насоките от 2014 г., и по-специално правилата относно плановете за приспособяване в раздел 3.7.3, следва да се тълкуват по начин, чрез който се защитават оправданите правни очаквания на получателите: с други думи постепенното приспособяване следва да бъде достатъчно малко за 2013 и 2014 г., за да се избегне възстановяване. Според заинтересованите страни такива оправдани правни очаквания произтичат от решението на Комисията по дело NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

⁽⁸⁵⁾ Решение от 21 октомври 2003 г. по дело *Van Calster*, C-261/01, ECLI:EU:C:2003:571, точка 49; решение от 22 декември 2008 г. по дело *Société Régie Networks*, C-333/07, ECLI:EU:C:2008:764, точка 89.

⁽⁸⁶⁾ Вж. по-горе бележка под линия 75.

7.3.1.2. Оценка

- (173) Тези аргументи не могат да променят оценката в настоящото решение на приложимостта на Насоките от 2014 г., представена в съображения (157)—(165).
- (174) Първо, що се отнася до прилагането на член 107, параграф 3, буква в) от Договора, точка (10) от Насоките от 2014 г. гласи, че в тези конкретни насоки „Комисията определя условията, при които помощи в областта на енергетиката и околната среда могат да бъдат снетени за съвместими с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора“. Според Съдът на ЕС „Комисията може да си задава указания за упражняването на своите правомощия за преценка посредством актове като насоките, доколкото посочените актове съдържат поясняващи правила относно подхода, който трябва да следва тази институция, и не се отклоняват от нормите на Договора“⁽⁸⁷⁾. Тъй като в Насоките от 2014 г. предварително се определят по общ и прозрачен начин условията за съвместимост за изключението, определено в член 107, параграф 3, буква в) от Договора, Комисията е длъжна да прилага тези насоки.
- (175) Не съществува възможност за прилагане по аналогия на правилата относно данъчното облагане на електроенергията, защото Насоките от 2014 г. съдържат пълен набор от правила за оценката на намаляването на допълнителните такси за ВЕИ.
- (176) Що се отнася до дерогациите в член 107, параграф 3, буква б) от Договора, Насоките от 2014 г. не съдържат никакви критерии за това как Комисията следва да упражнява своята свобода на преценка във връзка с прилагането на член 107, параграф 3, буква б). Вярно е, че Комисията при съобщението „Критерии за анализа на съвместимостта с вътрешния пазар на държавна помощ за насърчване изпълнението на важни проекти от общоевропейски интерес“⁽⁸⁸⁾, което се прилага от 1 юли 2014 г. насам. При все това съгласно точка 52 от това съобщение „в случай на помощ, за която не е постъпило уведомление, Комисията прилага настоящото съобщение, ако помощта е предоставена след неговото влизане в сила, а във всички останали случаи — приложимата уредба, която е била в сила към датата на предоставяне на помощта“. Това означава, че критериите, определени в съобщението, не могат да се прилагат към намаленията на допълнителната такса, които се проучват в настоящото решение. Вместо това Комисията трябва да прилага правилата, определени в Насоките от 2008 г.⁽⁸⁹⁾.
- (177) В решението за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения дали BesAR може да бъде съвместимо с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква б) от Договора в съответствие с точки 147—150 от Насоките от 2008 г. Тези съмнения бяха изразени по-специално поради факта, че намаленията изглеждат не са свързани с проект и *a fortiori* с проект, който е „специфичен и ясно дефиниран по отношение на изпълнението му“. В допълнение към това във всеки случай остава под въпрос дали такъв проект може да бъде снетен за проект „от общ европейски интерес“, т.е. при който полученото предимство би обхванало целия Съюз. На последно място е под съмнение дали въпросната помощ, а именно намаленията на допълнителната такса по EEG, биха „осигурили стимул за изпълнението на проекта“ (съображения 211 и 212 от решението за откриване на процедурата).
- (178) Тези съмнения не бяха разсеяни. Германия твърди, че както постигането на целите за ВЕИ, така и запазването на промишлената конкурентоспособност, трябва да бъдат снетени за един или дори за няколко проекта от общ европейски интерес. Германия се позовава на стратегията на Комисията „Европа 2020“, в която като приоритет се посочва „насърчаване на по-екологична и по-конкурентоспособна икономика с по-ефективно използване на ресурсите“⁽⁹⁰⁾. При все това, макар и да представляват важни цели на политиката, развитието на възобновяемите източници на енергия и насърчването на конкурентоспособността не могат да се разбират като конкретни проекти в буквален смисъл. Такива проекти изобщо не биха могли да се дефинират по отношение на изпълнението им, включително участниците, целите и резултатите, както се изисква съгласно точка 147, буква а) от Насоките от 2008 г. Ако концепцията за проект от общ европейски интереси се тълкуваше по начин, който позволява обхващането на самите цели на политиката, приложното поле на член 107, параграф 3, буква б) би обхващало много повече от действителната му формулировка и изискването за определяне на конкретен и добре определен проект би било безсмислено. Това би било в разрез с „необходимостта от по-тясно тълкуване на дерогациите от общия принцип, че държавната помощ е несъвместима с общия пазар“⁽⁹¹⁾.
- (179) Още по-важен е фактът, че както изрично постанови Общият съд по делото *Hotel Cipriani*, „за определена помощ може да се приложи предвидената в [член 107, параграф 3, буква б) от Договора] дерогация само ако тя не осигурява предимство главно за икономическите оператори от една държава членка, а представлява предимство за Общността като цяло“. Този критерий не е изпълнен, когато националната схема за помощ цели единствено

⁽⁸⁷⁾ Решение от 7 март 2002 г. по дело *Италия/Комисия*, С-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, точка 52.

⁽⁸⁸⁾ ОВ С 188, 20.6.2014 г., стр. 4.

⁽⁸⁹⁾ Насоки на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда от 2008 г., ОВ С 82, 1.4.2008 г., стр. 1.

⁽⁹⁰⁾ СОМ(2010) 2020 окончателен, стр. 10.

⁽⁹¹⁾ Решение от 30 септември 2003 г. по дело *Германия/Комисия*, С-301/96, ECLI:EU:C:2003:509, точка 106.

да подобри конкурентоспособността на засегнатите предприятия⁽⁹²⁾. В действителност целта на BesAR е единствено да облекчи разходите на енергоемки предприятия в Германия и така да подобри тяхната конкурентоспособност.

- (180) Накрая, с оглед на необходимостта от по-тясно тълкуване на дерогациите от общия принцип, че държавната помощ е несъвместима с общия пазар, посочена в съображение (178), фактът, че разходите за електроенергия се увеличават за голям брой промишлени потребители, сам по себе си не може да се счита за сериозно затруднение в икономиката на засегнатата държава членка.
- (181) Поради това Комисията не би могла да одобри BesAR съгласно член 107, параграф 3, буква б) от Договора.
- (182) Второ, що се отнася до аргумента, обобщен в съображение (170), помощта за енергоемките предприятия чрез намалените допълнителни такси по EEG очевидно е различна и отделна от подкрепата за енергията от възобновяеми източници. Получателите на последната представляват отделна група в сравнение с групата получатели на първата помощ. Освен това намаленията не обслужват непременно целта за финансиране на подкрепата за енергия от възобновяеми източници, а напротив: те всъщност са в разрез с тази цел, тъй като непосредственият резултат от тях е намаляване на приходите за финансиране на ВЕИ. Това се доказва от факта, че допълнителната такса по EEG е трябвало да бъде увеличена за всички други непривилегирани потребители, за да се осигури финансирането.
- (183) Трето, що се отнася до аргумента, обобщен в съображение 171, BesAR трябва да бъде счетено за неправомерна помощ, попадаща в обхвата на точка 248 от Насоките от 2014 г.: в действителност, както вече бе обяснено в съображение 141 и следващите, Законът EEG от 2012 г. е изменил значително схемата за помощ, одобрена с решението на Комисията по дело NN 27/2000.
- (184) Четвъртият аргумент относно оправданите правни очаквания на получателите се проучва по-подробно в съображение 257, тъй като той е свързан единствено с възстановяване.

7.3.1.3. Алтернативна оценка съгласно Насоките от 2008 г.

- (185) Общият съд неколккратно и в разрез със съдебната практика на Съда на ЕС е постановявал, че неправомерната помощ трябва да се оценява въз основа на правилата, които са били в сила към момента на предоставянето ѝ. Поради това Комисията извърши алтернативна оценка съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора въз основа на Насоките от 2008 г.
- (186) Резултатът е, че Комисията е трябвало да обяви цялата оперативна помощ, предоставена въз основа на BesAR, за несъвместима поради причините, посочени в съображение 187 и следващите.
- (187) В решението за откриване на процедурата се посочва, че към момента на приемането му не е имало конкретни правила за държавни помощи, съгласно които освобождаването или намаляването на такси, които служат за финансиране на подкрепа за ВЕИ, могат да бъдат счетени за необходими за постигането на цел от общ интерес и следователно да бъдат разрешени въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от Договора.
- (188) Освен това Комисията забрани подобна оперативна помощ, за която получи уведомление от Австрия през 2011 г.⁽⁹³⁾ Тази забрана е в съответствие със съдебната практика на Съда, съгласно която оперативната помощ сама по себе си засяга условията на търговия до степен, противоречаща на общия интерес, и поради това не може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар⁽⁹⁴⁾. В това решение Комисията също така обясни защо не може да се направи аналогия с правилата за данъчно облагане на електроенергията.
- (189) Поради тези причини Комисията не би могла да разреши и разглежданата тук помощ съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора въз основа на материалноправните норми в сила към момента на предоставянето на помощта.

⁽⁹²⁾ Решение от 28 ноември 2008 г. по съединени дела *Hotel Cipriani и др.*, T-254/00, T-270/00 и T-277/00, ECLI:EU:T:2008:537, точка 337.

⁽⁹³⁾ Мярка за държавна помощ SA.26036 (C24/2009) — Австрия, Държавна помощ за енергоемките предприятия съгласно Закона за екологичната електроенергия в Австрия, OBL 235, 10.9.2011 г., стр. 42.

⁽⁹⁴⁾ Решение от 5 октомври 2000 г. по дело *Германия/Комисия („Jadekost“)*, C-288/96, ECLI:EU:C:2000:537, точка 77, с допълнителни препратки.

7.3.2. Разходи в резултат на подкрепата за енергия от възобновяеми източници

- (190) В съответствие с точка 184 от Насоките от 2014 г. могат да се предоставят единствено намаления на разходи, които се дължат на подкрепата за енергия от възобновяеми източници.
- (191) При все това, както Комисията установи в своето решение по дело SA.38632 (2014/N) относно Закона EEG от 2014 г. („решението относно EEG от 2014 г.“), допълнителната такса по EEG служи и за финансиране на подкрепата за производството на електроенергия от рудничен газ. Рудничният газ не представлява възобновяем енергиен източник по смисъла на точка 19, параграф 5 от Насоките от 2014 г. Намаленията на допълнителните такси, насочени към финансиране на подкрепата за други източници на енергия, не са обхванати от раздел 3.7.2. от Насоките от 2014 г. ⁽⁹⁵⁾
- (192) В това отношение Германия посочи в контекста на уведомителната процедура по дело SA.38632 (2014/N), че няма да се предоставя намаляване на финансирането на подкрепата за електроенергия от рудничен газ с оглед на факта, че съгласно Закона EEG от 2014 г. енергоемките предприятия трябва да заплащат пълната такса за първия потребен GWh във всяка съответна точка на потребление. В действителност приходите от пълната допълнителна такса върху първия GWh са по-големи от размера на субсидията, която се изплаща във връзка с електроенергията, произведена от рудничен газ ⁽⁹⁶⁾.
- (193) През 2012 г. размерът на подкрепата за рудничен газ (41,4 млн. EUR) е съставлявал 0,25 % от общия размер на подкрепата в съответствие със Закона EEG от 2012 г. за въпросната година. Прогнозите показват, че количеството рудничен газ вероятно ще остане постоянно в бъдеще или дори леко ще се понижи ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Въз основа на това Комисията заключи, че за получателите по BesAR съгласно Закона EEG от 2014 г. още заплащането на допълнителната такса по EEG върху първия потребен GWh надхвърля значително размера на подкрепата за рудничен газ ⁽⁹⁸⁾. Освен това Комисията заключи, че когато се умножи процентът на изплащаната за рудничен газ подкрепа по EEG (0,25 %) по допълнителната такса по EEG (6,24 ct/kWh през 2014 г.), резултатът е 0,016 ct/kWh. Тази сума е под минималната допълнителна такса, която получателите по BesAR е трябвало да заплащат след първия потребен GWh (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) Законът EEG от 2012 г. съдържа две алтернативни горни граници. Съгласно първата алтернатива (член 41, параграф 3, точка 1), която представлява постепенно намаляваща горна граница, получателите пак трябва да заплатят пълната допълнителна такса за първия потребен GWh и минималната допълнителна такса, дължима за потребление над 100 GWh, е 0,05 ct/kWh. Съгласно втората алтернатива (член 41, параграф 3, точка 2), която касае най-енергоемките предприятия, допълнителната такса се ограничава до 0,05 ct/kWh за цялото потребление на получателя. И в двата случая потребителите заплащат повече от оная част от допълнителната такса, която се разпределя за подкрепата за рудничен газ (0,016 ct/kWh за 2014 г. и съответно 0,013 ct/kWh въз основа на допълнителната такса по EEG в размер на 5,277 ct/kWh за 2013 г.).
- (196) Поради това заплащането на минималната допълнителна такса от 0,05 ct/kWh за 2013 и 2014 г. в допълнение към задължението за плащане на допълнителната такса за първия GWh за някои получатели гарантира, че на енергоемките предприятия не се предоставя намаление от финансирането на електроенергия от рудничен газ ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. Допустимост

- (197) В точка 185 от Насоките от 2014 г. се предвижда, че помощта следва да бъде ограничена до сектори, които са изложени на риск за тяхната конкурентна позиция, поради разходите, произтичащи от финансирането на подкрепата за енергията от възобновяеми източници като функция от тяхната интензивност на електроенергията и излагането им на въздействието на международната търговия. В съответствие с това помощта може да бъде предоставяна само ако предприятието извършва дейност в секторите, изброени в приложение 3 към Насоките от 2014 г.
- (198) В допълнение към това съгласно точка 186 от Насоките от 2014 г. държавите членки могат да включат определено предприятие в своята национална схема за предоставяне на намаления от разходи, произтичащи от подкрепа за възобновяема енергия, ако предприятието има интензивност на електроенергията от поне 20 % и принадлежи към сектор с интензивност на търговията от най-малко 4 % на равнището на Съюза, дори ако не принадлежи към секторите, изброени в приложение 3 към Насоките от 2014 г.

⁽⁹⁵⁾ Решение относно EEG от 2014 г., съображение 293.

⁽⁹⁶⁾ Решение относно EEG от 2014 г., съображения 294 и 295.

⁽⁹⁷⁾ Решение относно EEG от 2014 г., съображение 295.

⁽⁹⁸⁾ При наличието на 2707 допустими точки на потребление през 2014 г. и допълнителна такса по EEG в размер на 6,24 ct/kWh приходите от допълнителната такса, генерирани от първия потребен GWh, възлизат на 168 916 800 EUR. Вж. решението относно EEG от 2014 г., съображение 296.

⁽⁹⁹⁾ Решение относно EEG от 2014 г., съображение 296.

⁽¹⁰⁰⁾ Вж. решението относно EEG от 2014 г., съображение 297.

- (199) Накрая, в точка 187 от Насоките от 2014 г. се предвижда, че държавите членки могат да налагат допълнителни критерии за допустимост, при условие че в рамките на допустимия сектор изборът на получатели е извършен въз основа на обективни, недискриминационни и прозрачни критерии и че по принцип помощта се отпуска по един и същ начин за всички конкуренти в един и същ отрасъл, ако те се намират в сходно фактическо положение.
- (200) Доколкото помощ под формата на намаляване или освобождаване от тежестта, свързана с подкрепа за финансирането на енергия от възобновяеми източници, е била отпусната преди датата на прилагане на тези насоки на предприятия, които не са допустими съгласно критериите в съображения (197) и (198) от настоящото решение, такава помощ може да бъде обявена за съвместима, ако е в съответствие с план за приспособяване (точка 197 от Насоките от 2014 г.).
- (201) Германия посочи, че само определен брой получатели по BesAR за 2013 и 2014 г. са били допустими за държавна помощ под формата на намаления на финансирането на подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници съгласно раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г. Поради това Германия представи план за приспособяване (вж. приложение II), който се разглежда в раздел 7.3.5, за неотговарящите на критериите получатели. Германия също така обясни, че всички получатели, които могат да бъдат включени в националната схема въз основа на точка 186 от Насоките от 2014 г., принадлежат към секторите, изброени в приложение 5 към Насоките от 2014 г.
- (202) За изчисляването на брутната добавена стойност („БДС“), което е необходимо за прилагането на точки 185—192 от Насоките от 2014 г. и се определя в приложение 4 от тях, в член 41 от Закона EEG от 2012 г. се използва БДС по пазарни цени за предходната финансова година преди заявлението за намаляване на допълнителната такса. Съгласно точки 1 и 2 от приложение 4 към Насоките от 2014 г. се изисква използването на БДС по факторни разходи, както и средноаритметичната стойност от последните 3 години, за които има налични данни. Германия обясни, че няма налични такива данни, защото заявленията за намаляване за 2013 и 2014 г. включват само БДС по пазарни цени за предходната финансова година, за която има данни (т.е. 2011 и 2012 г.). По подобен начин Германия обясни във връзка с изчисляването на разходите за електроенергия, че средните цени на електроенергията на дребно не са налични за всички предприятия, поне не за сегментите с по-голямо потребление; вместо това изчисляването на разходите за електроенергия ще се основава на действителните разходи за електроенергия, понесени през 2011 и 2012 г., тъй като това са стойностите, които предприятията са представили в своите заявления за намаления за 2013 и 2014 г. В съответствие с точка (4) от приложение 4 към Насоките от 2014 г. определението за разходите за електроенергия на едно предприятие се основава по-специално на предполагаемата цена на електроенергията за предприятието. Въз основа на обясненията на Германия Комисията заключи в своето решение по дело SA.38632 (2014/N), че преходните правила в Закона EEG от 2014 г., които позволяват използването на данни за БДС по факторни разходи въз основа на последната финансова година или последните две финансови години, както и използването на действителните разходи за електроенергия за последната финансова година, са в съответствие с Насоките от 2014 г., и по-специално с точка 195 (съображения 311—314 от това решение). Това е така, защото данните, т.е. БДС по факторни разходи въз основа на последната година и действителните разходи за електроенергия за последната година, ще се прилагат само временно до събирането на данните, които се изискват съгласно приложение 4 към Насоките от 2014 г. Тази обосновка се прилага *a fortiori* към оценката на намаленията на допълнителната такса по EEG, предоставени за 2013 и 2014 г., и въз основа на тази обосновка също така може да се приеме използването на данни за БДС по пазарни цени с цел оценка на съвместимостта на държавната помощ, предоставена съгласно BesAR през 2013 и 2014 г. под формата на намаления на финансирането на подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници съгласно раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г.
- (203) Комисията заключава, че Законът EEG от 2012 г. отговаря само отчасти на правилата за допустимост, определени в точки 185 и 186 от Насоките от 2014 г. Поради това получателите, за които не са изпълнени тези критерии, следва да подлежат на задължение за възстановяване, като подробностите в тази връзка се разглеждат в раздел 7.3.5 относно плана за приспособяване, представен от Германия.

7.3.4. Пропорционалност

- (204) В точка 188 от Насоките от 2014 г. се предвижда, че помощта се счита за пропорционална, ако получателите на помощта заплащат минимум 15 % от допълнителните разходи без намаление.
- (205) При все това държавите членки имат възможността допълнително да ограничат размера на разходите, произтичащи от финансовата помощ за възобновяема енергия, която трябва да бъде платена на равнище предприятия, до 4 % от брутната добавена стойност на съответното предприятие. За предприятията, които имат интензивност на електроенергията от поне 20 %, държавите членки могат да ограничат общата сума, която трябва да се изплати, на 0,5 % от брутната добавена стойност на съответното предприятие. Последно, когато държавите членки решат да приемат ограниченията от съответно 4 % и 0,5 % от брутната добавена стойност, тези ограничения трябва да се прилагат към всички допустими предприятия (точки 189 и 190 от Насоките от 2014 г.).

- (206) Германия посочи, че в някои случаи намалената допълнителна такса по EEG, платена от получателите за 2013 и 2014 г., не е била пропорционална въз основа на критериите в Насоките от 2014 г. ⁽¹⁰¹⁾ Поради това Германия представи план за приспособяване (вж. приложение II), който се разглежда в раздел 7.3.5.
- (207) Комисията заключава, че намалените допълнителни такси по EEG изпълняват само отчасти критериите за пропорционалност в точки 188 и 189 от Насоките от 2014 г. Поради това получателите, за които не са изпълнени тези критерии, следва да подлежат на задължение за възстановяване, като подробностите в тази връзка се разглеждат в раздел 7.3.5 относно плана за приспособяване, представен от Германия.

7.3.5. План за приспособяване

- (208) В съответствие с точка 193 и следващите от Насоките от 2014 г. държавите членки трябва да прилагат критериите за допустимост и пропорционалност, предвидени в раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г. и описани по-горе в раздели 7.3.3 и 7.3.4 от настоящото решение, не по-късно от 1 януари 2019 г. Помощта, предоставена по отношение на периода преди тази дата, ще бъде считана за съвместима, ако удовлетворява същите критерии. Освен това Комисията счита, че всички помощи, отпуснати за намаляване на тежестта, свързана с подкрепа за финансирането на енергия от възобновяеми източници, по отношение на годините, предшестващи 2019 г., могат да бъдат обявени за съвместими с вътрешния пазар, доколкото са в съответствие с план за приспособяване.
- (209) Планът за приспособяване трябва да включва постепенно приспособяване към равнищата на помощ, произтичащи от прилагането на критериите за допустимост и пропорционалност, предвидени в раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г. и описани в раздели 7.3.3 и 7.3.4.
- (210) Доколкото тези помощи са предоставени по отношение на периода преди датата на прилагане на настоящите насоки, планът трябва също да предвижда постепенно прилагане на критериите за този период.
- (211) Когато, както се посочва в съображение 200, помощта е била отпусната преди датата на прилагане на Насоките от 2014 г., на предприятията, които не са допустими съгласно критериите, описани в раздел 7.3.3 от настоящото решение, такава помощ може да бъде обявена за съвместима, при условие че планът за приспособяване предвижда минимален собствен принос от 20 % от допълнителните разходи за таксата без намалението, който да бъде въведен постепенно и най-късно до 1 януари 2019 г. (точка 197 от Насоките от 2014 г.).
- (212) Германия представи план за приспособяване (приложение II), описан в съображение (27) и следващите, в който се предвижда постепенно увеличаване на допълнителната такса по EEG за всички получатели, които подлежат на задължение за възстановяване. Отправната точка е допълнителната такса по EEG, която реално е била платена за 2013 г.; тя се получава, като се умножи намалената допълнителна такса по EEG на получателя за 2013 г. по действително потребената електроенергия от получателя за същата година („основната допълнителна такса“). В съответствие с плана за приспособяване допълнителните такси за 2013 и 2014 г. ще бъдат коригирани, така че да не надхвърлят 125 % и 150 % от основната допълнителна такса. Считано от 2015 г., коригирането нагоре потенциално ще се увеличи, тъй като горната граница ще се повиши на 200 % от основната допълнителна такса. В следващите години до 2018 г. допълнителната такса за година x ще се ограничава по подобен начин на 200 % от допълнителната такса за година $x - 2$.
- (213) Що се отнася до разглежданите години в настоящото решение, т.е. 2013 и 2014 г., в плана за приспособяване се предвижда постепенно увеличаване на допълнителната такса по EEG за всички получатели, за които не са спазени критериите за допустимост и пропорционалност от Насоките от 2014 г. Увеличението ще продължи и след 2014 г., така че може да се приеме, че изискваните съгласно Насоките от 2014 г. равнища ще бъдат достигнати към 1 януари 2019 г. както за предприятията, които по принцип са допустими, но не са заплащали достатъчно висока допълнителна такса, така и за предприятията, които не са допустими и поради това трябва да участват с минимален собствен принос от 20 % от допълнителните разходи за допълнителната такса, както е определено в точка 197 от Насоките от 2014 г. В допълнение към това Комисията отбелязва, че в плана за приспособяване се вземат под внимание всички съответни икономически фактори, свързани с политика за енергия от възобновяеми източници, и че Германия е съобщила плана в рамките на крайния срок, посочен в точка 200 от Насоките от 2014 г.
- (214) Поради това що се отнася до 2013 и 2014 г., планът за приспособяване е в съответствие с изискванията в раздел 3.7.3 от Насоките от 2014 г. Поради това намаленията, изменени с плана за приспособяване, могат да бъдат обявени за съвместими с вътрешния пазар в съответствие с точка 194 от Насоките от 2014 г.

⁽¹⁰¹⁾ За прилагането на данните за БДС и данните за интензивност на електроенергията вж. съображение (202) от настоящото решение.

7.3.6. Заключение относно съвместимостта

- (215) Намалените допълнителни такси по EEG за енергоемки предприятия за 2013 и 2014 г. са съвместими с вътрешния пазар само ако са спазени следните условия:
- а) намалението на допълнителната такса се предоставя само по отношение на разходи, които произтичат от подкрепата за енергия от възобновяеми източници;
 - б) получателите изпълняват критериите за допустимост, определени в точки 185, 186 и 187 от Насоките от 2014 г., които се разглеждат в раздел 7.3.3 от настоящото решение, и
 - в) намалението на допълнителната такса по EEG е пропорционално съгласно критериите, определени в точки 188 и 189 от Насоките от 2014 г., които се разглеждат в раздел 7.3.4 от настоящото решение.
- (216) За получатели, които не отговарят на едно или повече от условията, описани в съображение 215, Комисията по изключение счита, че държавната помощ, предоставена въз основа на BesAR за 2013 и 2014 г., може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар, при условие че се гарантира, че получателите заплащат поне 125 % от основната допълнителна такса, определена в съображение 212, за 2013 г. и 150 % от основната допълнителна такса за 2014 г. За да се гарантира този резултат, следва да се извърши възстановяване както следва:
- а) по отношение на намалението, предоставено за 2013 г., възстановяването следва да отговаря на разликата между допълнителната такса, която е трябвало да бъде платена, ако бяха спазени всички условия от съображение 215, и допълнителната такса по EEG, която реално е била заплатена през 2013 г.; при все това общият размер на допълнителната такса по EEG заедно възстановената сума за подлежащото на възстановяване предприятие не трябва да надхвърля 125 % от допълнителната такса по EEG, която реално е била заплатена през 2013 г.;
 - б) по отношение на намалението, предоставено за 2014 г., възстановяването следва да отговаря на разликата между допълнителната такса, която е трябвало да бъде платена, ако бяха спазени всички условия от съображение 215, и допълнителната такса по EEG, която реално е била заплатена през 2014 г.; при все това общият размер на допълнителната такса по EEG заедно възстановената сума за подлежащото на възстановяване предприятие не трябва да надхвърля 150 % от допълнителната такса по EEG, която реално е била заплатена през 2013 г.

7.4. Съответствие с други разпоредби от Договора

- (217) В съответствие с точка 29 от Насоките от 2014 г., тъй като целта на допълнителната такса по EEG е да финансира подкрепата за електроенергия по EEG, Комисията проучи нейното съответствие с членове 30 и 110 от Договора.
- (218) В съответствие със съдебната практика такса, която се налага на национални и вносни продукти съгласно еднакви критерии, може въпреки това да бъде забранена от Договора, ако приходите от такава такса са предназначени да подпомагат дейности, които специално облагодетелстват облаганите национални продукти.
- (219) Ако предимствата, от които се възползват тези продукти, изцяло компенсират налаганата върху тях тежест, ефектите от тази такса са видими само по отношение на вносните продукти и тази такса представлява такса с равносвален мито ефект в разрез с член 30 от Договора. Ако от друга страна тези предимства само отчасти компенсират налаганата върху националните продукти тежест, въпросната такса представлява дискриминационно данъчно облагане, което е обхванато от член 110 от Договора, и използваният дял за компенсиране на тежестта върху националните продукти ще бъде в разрез с тази разпоредба ⁽¹⁰²⁾.
- (220) В своята дългогодишна практика по вземане на решения ⁽¹⁰³⁾ и в съответствие със съдебната практика на Съда ⁽¹⁰⁴⁾ Комисията счита, че финансирането на национални схеми за подкрепа на ВЕИ чрез парафискален налог върху потреблението на електроенергия може да представлява дискриминация срещу вносна електроенергия от ВЕИ. В действителност ако националното производство на електроенергия се подпомага от помощ, която се финансира

⁽¹⁰²⁾ Решение от 14 април 2005 г. по съединени дела AEM, C-128/03 и C-129/03, ECLI:EU:C:2005:224, точки 44—47; решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, точка 42.

⁽¹⁰³⁾ Решение за държавна помощ N 34/90; решение за държавна помощ N 416/1999; решение за държавна помощ N 490/2000; решение за държавна помощ N 550/2000; решения за държавна помощ N 317/A/2006 и NN 162/A/2003; решения за държавна помощ N 707 и 708/2002; решение за държавна помощ N 789/2002; решение за държавна помощ N 6/A/2001; Решение 2007/580/ЕО на Комисията; Решение 2009/476/ЕО на Комисията; държавна помощ N 437/2009.

⁽¹⁰⁴⁾ Решение от 14 април 2005 г. по съединени дела AEM, C-128/03 и C-129/03, ECLI:EU:C:2005:224, точки 44—47; решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, точки 58 и 59.

чрез такса върху цялото потребление на електроенергия (което включва потребление на вносна електроенергия), то методът на финансиране, налагащ тежест върху вносната електроенергия, която не се облагодетелства от въпросното финансиране, води до риск от дискриминационен ефект върху вносната електроенергия от възобновяеми енергийни източници и така нарушава членове 30 и/или 110 от Договора ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) В допълнение към това в своето решение за откриване на процедурата Комисията отбелязва, че Законът EEG от 2012 г. може *prima facie* да има дискриминационен ефект, тъй като член 39 от Закона EEG от 2012 г. предвижда намаляване на допълнителната такса по EEG в случай на т. нар. директен маркетинг. Намалената ставка се прилага само когато доставчикът е закупил 50 % от енергийното си портфолио от национални производители на електроенергия от EEG и поради това изглежда представлява дискриминационна такса по смисъла на член 110 от Договора.
- (222) Комисията също така счете, че когато допълнителната такса е била наложена на вносни стоки, които не биха се облагодетелствали от подкрепата съгласно Закона EEG от 2012 г., ако бяха произведени в Германия (например електроенергия, произведена от съоръжения, които са в експлоатация от над 20 години), тя е в съответствие с членове 30 и 110 поради факта, че в този конкретен случай няма разлика в третирането на националното производство и вноса.
- (223) Германия оспорва твърдението, че Законът EEG от 2012 г. може да доведе до дискриминация по смисъла на членове 30 и 110 от Договора, поради следните причини. Първо, тя твърди, че няма сходство между вносните продукти, които се облагат с допълнителната такса по EEG, и националните продукти, които се финансират с тази такса. Това е така, защото допълнителната такса по EEG финансира ВЕИ *инсталации*, а се начислява върху потреблението на *електроенергия* от ВЕИ.
- (224) Дори ако бъде счетоно, че допълнителната такса финансира електроенергия от ВЕИ, пак ще има разлика между електроенергията, върху която се налага допълнителната такса, и електроенергията, която се насърчава от допълнителната такса. Причината е, че целта за ВЕИ на Германия, определена в член 3, параграф 3 и част А от приложение I към Директива 2009/28/ЕС, може да бъде изпълнена само от електроенергия от ВЕИ, която е произведена в рамките на страната или е внесена въз основа на механизъм за сътрудничество с държавата членка, в която е произведена (член 5, параграф 3 от тази директива). Поради това при липсата на механизъм за сътрудничество вносната електроенергия от ВЕИ не се отчита за постигането на тази цел. Следователно от гледна точка на потребителите тази електроенергия не може да се счита за сходна на националната електроенергия от ВЕИ.
- (225) Що се отнася до *привилегията за зелена електроенергия* (член 39 от Закона EEG от 2012 г.), Германия твърди, че тя не може да се счита за дискриминационна, защото всъщност с нея се прилага Директива 2009/28/ЕО. В Директива 2009/28/ЕО се определя национална цел за дела на енергията от възобновяеми източници и тя позволява на държавите членки да определят схеми за подпомагане и мерки на сътрудничество (член 3, параграф 3). Съгласно член 5, параграф 3 от директивата електроенергията от ВЕИ, произведена в рамките на страната, се отчита за постигането на целта. Електроенергията от ВЕИ, произведена в други държави членки, по принцип се отчита за постигането на целта, когато е обхваната от споразумение за сътрудничество между съответните държави членки. Сключването на такива споразумения не е задължително, а става по преценка на държавите членки. Според Германия от тези разпоредби на директивата следва, че Германия има право да подпомага само националното производство на електроенергия от ВЕИ. От тези разпоредби също така следва, че Германия не е длъжна нито да предоставя достъп до своите схеми за подпомагане на производители на електроенергия от ВЕИ от други държави членки, нито да позволява на такива производители да се облагодетелстват от *привилегията за зелена електроенергия*.
- (226) В допълнение към това Германия твърди, че ако *привилегията за зелена електроенергия* стане достъпна за производители, разположени в други държави членки, съществува риск от свръхкомпенсиране на такива производители, които могат да започнат да избират между отделните национални схеми за подпомагане. Това също така би застрашило механизма за финансиране по Закона EEG от 2012 г., тъй като все повече ненационални производители ще искат да се възползват от *привилегията за зелена енергия* и количеството електроенергия, върху което се начислява допълнителната такса по EEG, постоянно ще намалява, което ще подронва основата на финансирането. На практика това ще бъде в разрез с Директива 2009/28/ЕО, която позволява създаването на национални схеми за подпомагане с цел увеличаване на производството на енергия от възобновяеми източници.
- (227) Според Германия това тълкуване се потвърждава от постановеното наскоро решение по делото *Ålands Vindkraft* ⁽¹⁰⁶⁾. Във връзка с това дело, свързано с национална система, която предвижда предоставяне на търгуеми сертификати на производителите на зелена електроенергия по отношение само на зелената електроенергия, произведена на територията на тази държава, Съдът постанови, че такава система представлява мярка с равностоен на количествени ограничения на вноса ефект, която по принцип е несъвместима със задълженията съгласно член 34 от Договора. При все това системата може да се обоснове с императивни изисквания за опазването на околната среда ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Решение от 25 юни 1970 г. по дело *Франция/Комисия*, 47/69, ECLI:EU:C:1970:60, точка 20; решение относно EEG от 2014 г., съображение 329 и следващите.

⁽¹⁰⁶⁾ Решение от 1 юли 2014 г. по дело *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Решение от 1 юли 2014 г. по дело *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:EU:C:2014:2037, точки 75, 119.

- (228) На последно място според Германия допълнителната такса по EEG не представлява такса по смисъла на членове 30 или 110 от Договора. Вместо това тя представлява просто искане за възстановяване от страна на ОПС към доставчиците на електроенергия, тъй като се счита, че ОПС изпълняват услуги за доставчиците. Германия се позовава на съдебната практика на Съда на ЕС, съгласно която „такса, с която се облагат стоки поради факта, че пресичат държавна граница, може да не бъде класифицирана като такса с равностоен на лито ефект, забранена от Договора, ако е свързана с обща система на вътрешни такси, която се прилага систематично и в съответствие с еднакви критерии към национални продукти и към вносни или износни продукти, ако представлява плащане на пропорционална сума за специфична услуга, която действително и индивидуално се предоставя на търговеца, или при определени обстоятелства, ако се налага във връзка с извършени инспекции с цел изпълняване на задълженията съгласно правото на Общността“⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Германия счита, че са изпълнени вторият и третият от алтернативните критерии, посочени в решението на Съда. Първо, Германия твърди, че допълнителната такса по EEG представлява адекватно плащане за предоставена специфична услуга, която се състои във факта, че ОПС прехвърлят характеристиката „възобновяемост“ на подаваната електроенергия от ВЕИ и доставчиците на електроенергия я придобиват, както се описва в съображение (144)⁽¹⁰⁹⁾. Според Германия чрез плащането на допълнителната такса по EEG на ОПС доставчиците на електроенергия получават нещо в замяна и това е фактът, че част от електроенергията се произвежда от възобновяеми енергийни източници. Поради това Германия твърди, че за разлика от ситуацията по делото *Essent*⁽¹¹⁰⁾, където не се предоставя услуга в замяна на плащанията, допълнителната такса по EEG реално отговаря на предоставена услуга. Второ, допълнителната такса по EEG предполагаемо се начислява, за да се изпълнят задълженията съгласно правото на Съюза, а именно Директива 2009/28/ЕО.
- (230) Комисията не е съгласна с аргументите, представени от Германия.
- (231) Първо, макар да е вярно, че допълнителната такса по EEG финансира създаването на инсталации за енергия от възобновяеми източници, тя подпомага производството на електроенергията, която се генерира от тези инсталации. Това се доказва от факта, че допълнителната такса по EEG се начислява на киловатчас потребена електроенергия. Второ, сходството между електроенергията по EEG местно производство и вносната електроенергия по EEG не се променя от факта, че вносната електроенергия по EEG не се отчита за постигането на целта, определена в Директива 2009/28/ЕО. Според съдебната практика на Съда, това сходство трябва да бъде оценено „въз основа не на критерия за строго идентичното естество на продуктите, а въз основа на критерия за тяхната сходна и съпоставима употреба“⁽¹¹¹⁾. Въпросът за сходството трябва да се разграничава от различното третиране: различно третиране е налице само във връзка с вносната електроенергия, която щеше да бъде допустима съгласно Закона EEG от 2012 г., ако беше произведена в Германия. В това отношение не е от значение въпросът дали вносната електроенергия от ВЕИ се отчита за постигането на целта, определена в Директива 2009/28/ЕО.
- (232) Освен това Комисията не е съгласна с твърдението на Германия, че допълнителната такса по EEG не представлява такса по смисъла на членове 30 и 110 от Договора. Първо, както постанови Съдът по делото *Essent*, за прилагането на членове 30 и 110 от Договора няма значение, че таксата не се събира директно от държавата, а от ОПС⁽¹¹²⁾. Второ, изглежда няма услуги или активи, за които заплащаната от доставчиците на електроенергия допълнителна такса по EEG би представлявало адекватно плащане. Самата характеристика „възобновяемост“ не е от полза за доставчиците на електроенергия, тъй като тя се предава отделно от самата електроенергия по EEG. Плащанията от страна на доставчиците също не са пропорционални на предоставената услуга, тъй като техните плащания се различават в зависимост от това колко клиенти без привилегии имат, докато предполагаемата предоставена услуга, а именно фактът, че електроенергията е „възобновяема“, е неделима и е еднаква за всички. Трето, допълнителната такса по EEG не се начислява във връзка с инспекции и също така не се начислява директно във връзка със задължения, произтичащи от правото на Съюза. Директива 2009/28/ЕО задължава Германия да въведе мерки, за да гарантира стабилно увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници (член 3, параграф 2 от директивата); изпълнението се оставя на преценката на Германия както по отношение на специфичните мерки (член 3, параграф 3 от директивата), така и по отношение на начина на финансиране.
- (233) Както Комисията посочи в своето решение за откриване на процедурата, членове 30 и 110 забраняват единствено финансирането на схема за подкрепа за национално производство чрез дискриминационна такса, която се налага върху вносни продукти. Те не задължават държавите членки да разширяват схемата за подкрепа, така че да обхваща вносни продукти. Подобно на предишни решения относно национални схеми за подкрепа на енергията от

⁽¹⁰⁸⁾ Решение от 7 юли 1994 г. по дело *Lamaire*, C-130/93, ECLI:EU:C:1994:281, точка 14.

⁽¹⁰⁹⁾ Германия обаче признава, че допълнителната такса по EEG не представлява възнаграждение за предоставянето на самата електроенергия от ВЕИ, която се продава на спотовия пазар.

⁽¹¹⁰⁾ Решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Решение от 27 февруари 1980 г. по дело *Комисия/Дания*, 171/78, ECLI:EU:C:1980:54, точка 5.

⁽¹¹²⁾ Решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, точка 46.

възобновяеми източници ⁽¹¹³⁾, в това решение не се поставя под въпрос фактът, че подпомагането съгласно Закона EEG от 2012 г. е ограничено до националното производство. При все това, когато изготвят своите схеми за подкрепа, държавите членки не могат да въведат дискриминационни такси по смисъла на членове 30 и 110 от Договора.

- (234) Решението по делото *Ålands Vindkraft* не променя оценката относно членове 30 и 110 от Договора. Първо, единственият въпрос по това дело е бил дали национална схема за подкрепа за производителите на енергия от възобновяеми източници е трябвало да бъде достъпна за производители, установени в други държави членки (Съдът постанови, че няма такова изискване). Решението не е свързано с въпроса дали освен това такава национална система за подкрепа може да се финансира чрез дискриминационна такса, която се налага и върху икономически оператори, установени в други държави членки. Второ, по искане на шведския съд Съдът направи тълкуване на член 34 относно количествените ограничения за свободното движение на стоки; искането за преюдициално заключение не е било свързано с членове 30 и 110 относно дискриминационни данъци и мита и съответно Съдът не се произнесе в тази връзка. Трето, Съдът постанови, че отказът на Швеция да предостави на ищеца достъп до своята система за сертифициране представлява мярка с равностоен на количествено ограничение ефект, но е обоснована въз основа на политиката за околната среда и е пропорционална за постигане на целите на тази политика ⁽¹¹⁴⁾. При все това дискриминационните мерки в разрез с членове 30 и 110 не са обосновани дори от съображения, свързани с околната среда: според Комисията няма нито един случай, в който опазването на околната среда (или което и да е друго изискване от общ интерес, което има предимство) би могло да се подобри чрез налагането на парично задължение, съгласно което икономически оператори в други държави членки трябва да плащат повече от месните им конкуренти.
- (235) При все това, като поддържа своята позиция, че допълнителната такса по EEG не нарушава членове 30 и 110 от Договора, Германия заяви готовност да поеме ангажимент да инвестира в междусистемни връзки и сходни европейски енергийни проекти (вж. описанието в съображение (19)). Тези инвестиции ще се равняват на изчисления размер на предполагаемата дискриминация.
- (236) Обичайното коригиране на нарушения на членове 30 и 110 от Договора представлява възстановяване на наложените такси. При все това реинвестирането на онези част от приходите от паракскален налог, която е била събрана от внос, в проекти и инфраструктура, които специално облагодетелстват вноса, е признато от Комисията като подходяща мярка за коригиране на потенциална дискриминация в предишни периоди съгласно членове 30 и 110 от Договора ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) За да се определи дялът на предишните приходи от допълнителната такса, който трябва да се отдели за такива инвестиции, първата стъпка е да се изчисли вносът на допустима електроенергия по EEG в Германия. Германия посочи, че в периода на прилагане на Закона EEG от 2012 г. между януари 2012 г. и юли 2014 г. дялът на гаранциите за произход, съответстващи на електроенергия от ВЕИ, която може да се подпомага съгласно Закона EEG от 2012 г., е отговарял на приблизително 1 349 GWh електроенергия: 519 GWh за 2012 г., 283 GWh за 2013 г. и 547 GWh за 2014 г. Много по-големият дял на гаранциите за произход, които не са включени в това количество, отговаря на стари големи водноелектрически централи, които не отговарят на критериите по Закона EEG от 2012 г. При все това, тъй като гаранциите за произход могат да се търгуват отделно, сами по себе си те не са достатъчни, за да се определи степента, в която реално се внася електроенергия по EEG. Германия посочи, че действителният внос трябва да е бил по-нисък, но не бе в състояние да предостави информация относно степента, в която посочената изчислена вносна зелена електроенергия би била обхваната от договори за физически внос.
- (238) Втората стъпка е да се оцени степента, в която е била осъществена дискриминация спрямо вноската зелена електроенергия. Дискриминацията се изразява във факта, че макар допълнителната такса по EEG да се налага както върху националното производство на електроенергия по EEG, така и върху вноса по EEG, единствено националното производство на електроенергия по EEG се облагодетелства от тази такса (в рамките на условията за допустимост).
- (239) По този начин дискриминацията може да бъде определена като равнището на допълнителната такса по EEG, налагана върху вноската електроенергия по EEG. Трябва обаче да се отбележи, че възстановяването не обхваща цялата допълнителна такса, а е ограничено до хипотетичната получена форма на подкрепа (преференциални тарифи, пазарни премии или привилегия за зелена електроенергия). В действителност, тъй като националните производители на електроенергия по EEG също заплащат допълнителната такса, но получават и подкрепа по EEG, различно третиране би било налице само когато вносителите трябва да заплащат допълнителната такса, без да получават никаква подкрепа. На практика дискриминацията се равнява на равнището на подкрепа, която не се предоставя по отношение на вноската електроенергия по EEG.

⁽¹¹³⁾ Вж. например държавна помощ SA.33384 (2011/N) — Австрия, *Ökostromgesetz 2012*, C(2012) 565 окончателен.

⁽¹¹⁴⁾ Вж. бележка под линия 107.

⁽¹¹⁵⁾ Държавна помощ SA.15876 (N490/2000) — Италия, трудновъзстановими разходи в електроенергийния сектор (ОВ С 250, 8.10.2005 г., стр. 10).

- (240) Що се отнася до преференциалните тарифи и пазарните премии, Комисията отбелязва, че тъй като те варират за отделните технологии по EEG, ще трябва да се установят различните видове и количествата електроенергия по EEG, които действително са били внесени, с цел прилагане на тези форми на подкрепа към вноса. При все това, тъй като Германия обясни, че няма налични данни за действителния внос по EEG, не е възможно да се определи дискриминацията чрез прилагане на специфичната преференциална тарифа или пазарна премия към съответното внесено количество.
- (241) От друга страна предимството от *привилегията за зелена електроенергия* може да се установи по-лесно: Германия посочи, че предимството от *привилегията за зелена електроенергия* на практика е под 4 ct/kWh. Причината е, че доставчиците на електроенергия, които кандидатстват за привилегията, получават намалението от 2 ct/kWh върху целия си портфейл само ако поне 50 % от електроенергията е от ВЕИ. С оглед да се избегне или сведе до минимум рискът целта от 50 % да не бъде достигната със съвсем малко (в който случай пълната допълнителна такса по EEG ще важи за целия портфейл), доставчиците на електроенергия закупват електроенергия от EEG с предпазен марж, т.е. като се надхвърлят изискваните 50 % и понякога се стига дори до 60 %. В такъв случай за изчисляване на предимството по отношение на разходите, което потенциално може да се прехвърли върху производителите на електроенергия от ВЕИ, полученото за целия портфейл намаление на допълнителната такса по EEG, т.е. 2 ct/kWh, трябва да се раздели на по-голям дял електроенергия от ВЕИ. При дял от 60 % например действителното предимство по отношение на разходите, което потенциално може да се прехвърли, би се равнявало не на 4 ct/kWh, а на едва 3,3 ct/kWh. Средно максималното предимство от *привилегията за зелена електроенергия* е било 3,8 ct/kWh през 2012 г., 3,2 ct/kWh през 2013 г. и 3,9 ct/kWh през 2014 г.
- (242) *Привилегията за зелена електроенергия* изглежда е била малко по-висока от допълнителната такса по EEG за 2012 г., но по-ниска от таксите за 2013 и 2014 г. Също така *привилегията за зелена електроенергия* изглежда е била по-ниска от предимството, включено в някои от преференциалните тарифи (след приспадането на пазарната цена), например за слънчева енергия, но по-висока от предимството, включено в други преференциални тарифи, например вятърна енергия. Но дори ако *привилегията* може донякъде да представя по-малка от действителната степен на дискриминация, трябва да се има предвид, че размерът на гаранциите представя по-голяма от действителната степен на вноса. Поради това според Комисията използваният от Германия метод (описан в съображение 238 и следващите) е подходящ. Предимството от *привилегията за зелена електроенергия* в съчетание със количеството внесена електроенергия, обхваната от гаранции за произход, може да бъде сметнено за подходящ заместител на степента на дискриминацията спрямо вносната електроенергия по EEG в резултат на Закона EEG от 2012.
- (243) В съответствие с размера на вноса на допустима електроенергия по EEG, посочен в съображение 237, и размера на *привилегията за зелена електроенергия*, посочен в съображение 241, сумата, която следва да се реинвестира, се равнява на 50 млн. EUR ⁽¹¹⁶⁾. Поради това Комисията счита, че ангажиментът на Германия да инвестира 50 млн. EUR (вж. съображение 19) в междусистемни връзки и европейски енергийни проекти коригира потенциалната дискриминация в предишни периоди съгласно членове 30 и 110 от Договора.

8. АВТЕНТИЧНА ЕЗИКОВА ВЕРСИЯ

- (244) Както се посочва в раздел 1 от настоящото решение, Германия се отказва от своето право решението да бъде прието на немски език. Поради това автентичната езикова версия ще бъде на английски език.

9. ЗАКЛЮЧЕНИЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

- (245) Предвид факта, че са отстранени нарушенията на членове 30 и 110 от Договора, извършени в предишни периоди във връзка с допълнителната такса по EEG, Комисията заключава, че подкрепата за производителите на електроенергия по EEG, която бе сметнена за съвместима в съображения 187 и 200 от решението за откриване на процедурата, е съвместима с вътрешния пазар и по отношение на механизма за финансирането ѝ.
- (246) Комисията заключава, че Германия неправомерно е привела в действие помощта за подкрепа на производството на електроенергия по EEG и за енергоемки предприятия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора.
- (247) Помощта следва да се възстанови до степента, в която е несъвместима с вътрешния пазар.
- (248) Възстановяването следва да обхване единствено намаленията на допълнителната такса по EEG, предоставени за 2013 и 2014 г. (наричани по-долу „съответните години“).

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (за 2012 г.) + 9,1 (за 2013 г.) + 21,3 (за 2014 г.) = 50,1 млн. EUR.

- (249) Подлежащите на възстановяване суми следва да се ограничат за всяка от съответните години до разликата между съвместимата сума за тази година, определена съгласно съображения 251, 252 и 253, и размера на допълнителната такса по EEG, която получателят действително е заплатил през съответната година.
- (250) Размерът на допълнителната такса по EEG, която получателят действително е заплатил през съответната година, по принцип се получава чрез прилагане на намалената допълнителна такса за тази година към потребената от получателя електроенергия в същата година. При все това, за да се ускори възстановяването и тъй като все още няма налични данни за потреблението за съответните години за всички предприятия, които са засегнати от възстановяването, като първа стъпка Германия ще използва представените в заявленията данни за потреблението на електроенергия, за да изчисли предварителна сума за възстановяване, която подлежи на незабавно възстановяване. Като втора стъпка Германия ще използва данните за действителното потребление в съответните години, за да определи крайните суми за възстановяване и ще предприеме необходимите стъпки, за да гарантира възстановяване или изплащане въз основа на тези крайни суми (втората стъпка от процеса на възстановяване се нарича „механизъм за корекция“).
- (251) Първата стъпка за определяне на съвместимата сума представлява прилагането на раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г. Предприятието, което се облагодетелства от намалението, трябва да принадлежи към секторите, изброени в приложение 3 към Насоките от 2014 г. (точка 185 от Насоките от 2014 г.) или, ако това не е така, предприятието трябва да има интензивност на електроенергията от поне 20 % и да принадлежи към сектор с интензивност на търговията от най-малко 4 % на равнището на Съюза, дори ако не е част от секторите, изброени в приложение 3 към Насоките от 2014 г. (точка 186 от Насоките от 2014 г.). Както се обяснява в съображение 202, за прилагането на точка 186 от Насоките от 2014 г. могат да се използват данните, представени в подадените заявления за съответните години.
- (252) Освен това, ако предприятието е допустимо въз основа на съображение 251, то трябва да заплаща минимум 15 % от допълнителните разходи без намаление (точка 188 от Насоките от 2014 г.). При все това сумата, която трябва да бъде платена на равнище предприятия, може да бъде ограничена до 4 % от brutната добавена стойност на съответното предприятие. Освен това, за предприятията, които имат интензивност на електроенергията от поне 20 %, сумата, която трябва да се изплати, може да бъде ограничена на 0,5 % от brutната добавена стойност на съответното предприятие (точка 189 от Насоките от 2014 г.). Както се обяснява в съображение 202, за прилагането на точка 189 от Насоките от 2014 г. могат да се използват данните, представени в подадените заявления за съответните години. Ако предприятието не е допустимо въз основа на съображение 251, съгласно раздел 3.7.2 от Насоките от 2014 г. дължимата сума по принцип се равнява на допълнителната такса по EEG без намаление, като подлежи на преходното правило в точка 197 от Насоките от 2014 г.
- (253) Ако дължимата сума за която и да е от съответните години, определена въз основа на съображение 252, е по-висока от действително платената сума от получателя за тази година, ще се прилагат разпоредбите на плана за приспособяване, както е определено в съображение 212: за 2013 г. съвместимата сума не трябва да надхвърля 125 % от действително платената допълнителна такса през 2013 г. (т.е. същата година). За 2014 г. съвместимата сума не трябва да надхвърля 150 % от действително платената допълнителна такса през 2013 г. (т.е. предходната година). Както се обяснява в съображение 250, с цел определяне на предварителната сума за възстановяване, действително платената допълнителна такса през 2013 и 2014 г. може да се основава на данни за потреблението на електроенергия, включени в заявлението на предприятието за намаление за 2013 и 2014 г. За целите на механизма за приспособяване ще се използват данните за действителното потребление за 2013 и 2014 г., когато бъдат налични.
- (254) Ако дължимата сума, определена въз основа на съображения 251, 252 и (253), не е по-висока от действително платената от получателя сума за която и да е от съответните години, не се извършва възстановяване.
- (255) Когато общият размер на предоставената на даден получател помощ е под 200 000 EUR и когато помощта отговаря на всички други критерии от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията⁽¹¹⁷⁾ или Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията⁽¹¹⁸⁾, следва да се счита, че тази помощ не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора и поради това не следва да подлежи на възстановяване.
- (256) Когато общият размер на предоставената на даден получател помощ е над 200 000 EUR и от него трябва да се възстанови сума под 200 000 EUR, не се прилагат Регламент (ЕО) № 1998/2006 и Регламент (ЕС) № 1407/2013, защото помощта касае същите допустими разходи и поради се изключва кумулиране (член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 и член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1998/2006). Поради това тези суми не следва да подлежат на възстановяване.

⁽¹¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* (ОВ L 352, 24.12.2013 г., стр. 1).

⁽¹¹⁸⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. за прилагане на членове 87 и 88 от договора към минималната помощ (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 5).

(257) Комисията проучи допълнително дали има пречки за възстановяването съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999. Както се описва в съображение 172, някои заинтересовани страни заявиха, че корекциите за 2013 и 2014 г. следва да бъдат възможно най-малки с цел защита на оправданите правни очаквания на получателите и че не следва да се извършва възстановяване. При все това поради причините, посочени в съображение 146 и следващите, решението на Комисията по дело NN 27/2000 не може да доведе до възникване на правни очаквания от страна на получателите, тъй като Законът EEG от 2012 г. е различен от Закона EEG от 2000 г. и е бил приет над десет години по-късно, както и по-специално защото BesAR не е съществувало в Закона EEG от 2000 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ за подкрепата на производството на електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ, включително механизма за финансирането ѝ, предоставена въз основа на *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (Закон EEG от 2012 г.), неправомерно приведена в действие от Германия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, е съвместима с вътрешния пазар, при условие че Германия изпълни ангажимента, определен в приложение I.

Член 2

Комисията приема плана за приспособяване, представен от Германия за 2013 г. и 2014 г., определен в приложение II.

Член 3

1. Държавната помощ, свързана с намаленията на допълнителната такса за финансирането на подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници (допълнителна такса по EEG) за 2013 и 2014 г. за енергоемки потребители (*Besondere Ausgleichsregelung*, BesAR), неправомерно приведена в действие от Германия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, е съвместима с вътрешния пазар, ако попада в една от четирите категории, описани в настоящия параграф.

Когато държавната помощ е била предоставена на предприятие от сектор, фигуриращ в приложение 3 към Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. (Насоки от 2014 г.), тя е съвместима с вътрешния пазар, ако предприятието е заплатило минимум 15 % от допълнителните разходи, които се понасят от доставчиците на електроенергия във връзка със задължения за закупуване на енергия от възобновяеми източници, които впоследствие се прехвърлят върху техните клиенти. Ако предприятието е заплатило под 15 % от тези допълнителни разходи, държавната помощ въпреки всичко е съвместима, ако предприятието е заплатило сума, която отговаря на минимум 4 % от неговата брутна добавена стойност, или — за предприятия с интензивност на електроенергията от поне 20 % — минимум 0,5 % от брутна добавена стойност.

Когато държавната помощ е била предоставена на предприятие, което не е лежи от сектор, фигуриращ в приложение 3 към Насоките от 2014 г., но е било с интензивност на електроенергията от поне 20 % през 2012 г. и през същата година е било от сектор с интензивност на търговията от най-малко 4 % на равнището на Съюза, тя е съвместима с вътрешния пазар, ако предприятието е заплатило минимум 15 % от допълнителните разходи, които се понасят от доставчиците на електроенергия във връзка със задължения за закупуване на енергия от възобновяеми източници, които впоследствие се прехвърлят върху техните клиенти. Ако предприятието е заплатило под 15 % от тези допълнителни разходи, държавната помощ въпреки всичко е съвместима, ако предприятието е заплатило сума, която отговаря на минимум 4 % от неговата брутна добавена стойност, или — за предприятия с интензивност на електроенергията от поне 20 % — минимум 0,5 % от брутна добавена стойност.

Когато държавната помощ е била предоставена на предприятие, допустимо за съвместима държавна помощ въз основа на втория или третия абзац, но размерът на заплатената от предприятието допълнителна такса по EEG не достига равнището, изисквано съгласно тези абзаци, следните части от помощта са съвместими:

- а) за 2013 г.: дялът от помощта, който надхвърля 125 % от действително заплатената от предприятието допълнителна такса за 2013 г.;
- б) за 2014 г.: дялът от помощта, който надхвърля 150 % от действително заплатената от предприятието допълнителна такса за 2013 г.

Когато държавната помощ е била предоставена на предприятие, недопустимо за съвместима държавна помощ въз основа на втория или третия абзац, и предприятието е заплатило под 20 % от допълнителните разходи за таксата без намалението, следните части от помощта са съвместими:

- а) за 2013 г.: дялът от помощта, който надхвърля 125 % от действително заплатената от предприятието допълнителна такса за 2013 г.;
 - б) за 2014 г.: дялът от помощта, който надхвърля 150 % от действително заплатената от предприятието допълнителна такса за 2013 г.
2. Всички помощи, които не са обхванати от параграф 1, са несъвместими с вътрешния пазар.

Член 4

Индивидуална помощ, предоставена въз основа на схемите за помощ, посочени в членове 1 и 3, не представлява помощ, ако към момента на предоставянето ѝ отговаря на условията на регламента, приет съгласно член 2 от Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета ⁽¹¹⁹⁾, който е бил приложен към момента на предоставянето на помощта.

Член 5

Индивидуална помощ, предоставена въз основа на схемите за помощ, посочени в членове 1 и 3, която към момента на предоставянето отговаря на условията на регламента, приет съгласно член 1 от Регламент (ЕО) № 994/98, или на условията на одобрена схема за помощ, е съвместима с вътрешния пазар до максималния интензитет на помощта, приложен към този вид помощ.

Член 6

1. Германия събира несъвместимата помощ, посочена в член 3, параграф 2, от получателите в съответствие с метода, описан в приложение III.
2. Върху сумите, които подлежат на възстановяване, се начислява лихва, считано от датата, на която са предоставени на разположение на получателите, до действителното им възстановяване.
3. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽¹²⁰⁾.
4. Германия отменя всички неизплатени плащания от схемата, посочена в член 3, параграф 2, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 7

1. Възстановяването на несъвместимата помощ, посочена в член 3, параграф 2, е незабавно и ефективно.
2. Германия осигурява изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него, чрез възстановяване на предоставената несъвместима помощ.
3. В случаите, когато Германия възстановява само предварителните суми за възстановяване, определени в приложение III, точка 4, Германия осигурява изпълнението на механизма за приспособяване, посочен в приложение III, точка 4, в срок от една година от датата, на която е уведомена за настоящото решение.

Член 8

1. В срок от два месеца след уведомяването за настоящото решение Германия представя следната информация:
 - а) списък на получателите, които са получили помощ по схемата, посочена в член 3, параграфи 1 и 2, и общия размер на помощта, получена от всеки от тях по схемата;

⁽¹¹⁹⁾ Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета от 7 май 1998 г. по прилагането на членове 92 и 93 от Договора за създаване на Европейската общност към някои категории хоризонтална държавна помощ, ОВ L 142, 14.5.1998 г., стр. 1.

⁽¹²⁰⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност, ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

- б) общия размер на предварителната сума за възстановяване (главница и лихви при възстановяване), която всеки получател трябва да възстанови;
- в) подробно описание на вече предприетите и планирани мерки за изпълнение на настоящото решение, включително ангажмента, определен в приложение I;
- г) документи, доказващи, че на получателите е наредено да възстановят помощта и че ангажиментът, определен в приложение I, се спазва.

2. Германия информира Комисията за напредъка по националните мерки, предприети за изпълнение на настоящото решение, до окончателното възстановяване на помощта, посочена в член 3, параграф 2, и до пълното изпълнение на ангажмента, определен в приложение I. По искане на Комисията тя предоставя незабавно информация за вече предприетите и планирани мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също така подробна информация относно размера на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателите.

Член 9

Германия е поела ангажимент да реинвестира 50 млн. EUR в междусистемни връзки и в европейски енергийни проекти. Германия информира редовно Комисията за изпълнението на този ангажимент.

Член 10

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 25 ноември 2014 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

АНГАЖИМЕНТ, ПРЕДСТАВЕН ОТ ГЕРМАНИЯ НА 7 ЮЛИ 2014 Г.

„Проблем съгласно членове 110/30 за съществуващи инсталации и Grünstromprivileg (EEG 2012)

По отношение на EEG 2012 може да се представи общо решение на Grünstromprivileg и проблема съгласно членове 30/110. Решението представлява реинвестиране в междусистемни връзки или сходни европейски енергийни проекти на изчисления размер на предполагаемата дискриминация. Реинвестирането може да се извърши паралелно с напредъка по съответния проект. Въз основа на стойностите, съобщени от Германия, реинвестирането следва да възлиза на 50 млн. EUR за периода януари 2012 г. — юли 2014 г. Трябва да се подчертае отново, че Германия предлага да поеме този ангажимент, като запазва своята правна позиция (липса на дискриминация).“

—

ПРИЛОЖЕНИЕ II

АНГАЖИМЕНТ, ПРЕДСТАВЕН ОТ ГЕРМАНИЯ НА 4 ЮЛИ 2014 Г.

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = \text{Z(Anpassplan)}_{2013} - \text{Z(EEG2012)}_{2013}$$

$$\text{Mit: } \text{Z(Anpassplan)}_{2013} = \text{Minimum von Z(EEAG) und } 125 \% \times \text{Z(EEG2012)}_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen. (*) Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet („Bescheidaten“), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012“

(*) Оригинална бележка под линия: „Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.“

Превод

„Възстановяването [подлежащата на възстановяване сума] по отношение на дадено предприятие представлява разликата между съответните разходи по EEG, определени въз основа на Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. („Насоки от 2014 г.“), и разходите по EEG, определени въз основа на Закона EEG от 2012 г. В това отношение планът за приспособяване ограничава плащането, което трябва да бъде извършено въз основа на Насоките от 2014 г., до максимум 125 % (за 2013 г.) и максимум 150 % (за 2014 г.) от плащането, извършено за 2013 г. съгласно Закона EEG от 2012 г. (вж. диаграмата). Не се вземат предвид отрицателни суми за възстановяване.

Диаграма: метод за изчисляване на възстановяването

$$\text{Възстановяване}_{2013} = \text{P(план за приспособяване)}_{2013} - \text{P(EEG 2012)}_{2013}$$

$$\text{P(план за приспособяване)}_{2013} = \text{Минимум по P(EEAG) и } 125 \% \times \text{P(EEG 2012)}_{2013}$$

Възстановяване₂₀₁₃: възстановяване за 2013 г.

P(план за приспособяване)₂₀₁₃: дължимо плащане за 2013 г. съгласно плана за приспособяване

P(EEAG)₂₀₁₃: дължимо плащане за 2013 г. съгласно Насоките от 2014 г.

P(EEG 2012)₂₀₁₃: действително извършено плащане за 2013 г. въз основа на Закона EEG от 2012 г.

С оглед спешно привеждане в действие и с цел да се намалят административните усилия, които се оценяват като много големи, сумите за възстановяване от предприятията трябва да се изчисляват единствено въз основа на данните, с които BAFA вече разполага (*). Следователно ще се използват специфични за дружествата данни (относно брутната добавена стойност по пазарни цени, потребление на електроенергия и разходи за електроенергия) които са били представени в заявленията на предприятията за 2013 и 2014 г., но отговарят на годината, за която трябва да се представят доказателства (т.е. финансовата 2011 година за намаление, предоставено през 2013 г., и финансовата 2012 година за намаление, предоставено през 2014 г.). В съответствие с това изчислението се основава на брутната добавена стойност по пазарни цени, тъй като не са налични данни относно брутната добавена стойност по факторни разходи. Освен това изчислението чрез съпоставяне трябва да се основава на данните за потребление на електроенергия, които са били представени в заявленията и отговарят на годината, за която трябва да се представят доказателства. Тези данни за потреблението на електроенергия са различни от данните за действително потребената електроенергия в годината, за която е предоставено намалението.

Референтни години на използваните стойности:

	Решение на BAFA за 2013 г.	Решение на BAFA за 2014 г.
Брутна добавена стойност по пазарни цени	2011 г.	2012 г.
Потребена електроенергия	2011 г.	2012 г.
Разходи за електроенергия	2011 г.	2012 г.“

(*) Оригинална бележка под линия: „BAFA не разполага със специфични данни за дружествата за 2013 г. Все още не съществуват специфични данни за дружествата за 2014 г.“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

МЕТОД ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

1. Възстановяването обхваща единствено намаленията на допълнителната такса по EEG, предоставени за 2013 и 2014 г. („съответните години“).

2. Подлежащата на възстановяване сума се равнява за всяка от съответните години на разликата между съвместимата сума за тази година, определена съгласно точки 5—8, и размера на действително платената от получателя допълнителна такса по EEG за съответната година, определен съгласно точки 3 и 4.

Размер на действително платената от получателя допълнителна такса по EEG за съответната година

3. Размерът на действително платената от получателя допълнителна такса по EEG за съответната година се получава, като намалената допълнителна такса за тази година се приложи към потребената от получателя електроенергия за същата година.

4. Чрез дерогация от точка 3 като първа стъпка Германия може да използва потребената електроенергия, посочена в заявлението на получателя за съответната година, за да изчисли предварителна сума за възстановяване. В такъв случай предварителната сума за възстановяване подлежи на незабавно възстановяване и като втора стъпка Германия определя крайната сума за възстановяване въз основа на данни за действителното потребление и предприема необходимите стъпки, за да гарантира възстановяване или изплащане въз основа на тази крайна сума („механизъм за приспособяване“).

Съвместима сума

5. Ако получателят принадлежи към сектор, изброен в приложение 3 към Насоките от 2014 г. (точка 185 от Насоките от 2014 г.), или ако получателят има интензивност на електроенергията от поне 20 % и принадлежи към сектор с интензивност на търговията от най-малко 4 % на равнището на Съюза, дори ако не е част от секторите, изброени в приложение 3 към Насоките от 2014 г. (точка 186 от Насоките от 2014 г.), получателят е допустим за помощта под формата на намаления на финансирането на подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници. За прилагането на точка 186 от Насоките от 2014 г. могат да се използват данните, представени в заявлението за съответната година.

6. Ако получателят е допустим въз основа на точка 5, съвместимата сума се равнява на 15 % от допълнителната такса по EEG без намаление (точка 188 от Насоките от 2014 г.). При все това съвместимата сума може да бъде ограничена на равнище предприятия на 4 % от брутната добавена стойност на съответното предприятие. Освен това за предприятия с интензивност на електроенергията от поне 20 % съвместимата сума може да бъде ограничена на 0,5 % от брутната добавена стойност на съответното предприятие (точка 189 от Насоките от 2014 г.). За прилагането на точка 189 от Насоките от 2014 г. могат да се използват данните, представени в заявлението за съответната година.

7. Ако получателят не е допустим въз основа на точка 5, съвместимата сума се равнява на 20 % от допълнителната такса по EEG без намаление (точка 197 от Насоките от 2014 г.).

8. Ако съвместимата сума за която и да е от съответните години, определена въз основа на точки 6 и 7, е по-голяма от размера на действително платената от получателя допълнителна такса по EEG за съответната година, съвместимата сума се ограничава както следва:

а) за 2013 г. съвместимата сума не надхвърля 125 % от размера на действително платената от получателя допълнителна такса по EEG за 2013 г. (т.е. същата година).

б) за 2014 г. съвместимата сума не надхвърля 150 % от размера на действително платената от получателя допълнителна такса по EEG за 2013 г. (т.е. предходната година).